

વિષય-પરિચય.

૧ જીના ચક્ષુએ નવો રંગ ...	... વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા ...	૨૧૩
૨ ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ...	... મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ ...	૨૧૪
૩ જિન સ્તવન. ...	... રમણિકલાલ છગનલાલ ...	૨૧૭
૪ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા...	... મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ ...	૨૧૮
૫ લાસય. ...	... મોતીલાલ નરોત્તમદાસ કાપડીયા ...	૨૨૧
૬ પૈસો ...	... ” ” ...	૨૨૨
૭ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...	... મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ ...	૨૨૩
૮ વીર પ્રભુના ઉપસર્ગો ...	... I. A... ...	૨૨૭
૯ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ...	... વિદુલદાસ મૂં શાહ ...	૨૩૦
૧૦ જૈન સમાજમાં લેવાતી કેળવણી સંબંધી ભાષણ.	...	૨૩૪
૧૧ વર્તમાન સમાચાર. ...	...	૨૩૫

નવા હાખત્ર થયેલા માનવંતા સભાસદો.

શાહ હીરાલાલ મંચાચંદ સોલીસીટર.

શેઠ નરોત્તમદાસ કેશવલાલ

મુંબઈ

ઘાટકોપર

॥ શ્રી વસુદેવહિણિ પ્રથમખણ્ડમ્ ॥

દ્વિતીય અંશઃ વીજો ભાગ.

સંપાદકો તથા સંશોધકો—મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ પીઠ અંશમાં આદ્યમાથી અઢાવીશમાં સુધી ૨૧ લંબકો આવેલા છે. જે ૧૦૪૮૦ શ્લોકોમાં પૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ ખંડનો, તથા કર્ત્તૃમહાત્માનો પરિચય અને આ અંશ કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે, પરિશિષ્ટોને લગતો વિશેષ પરિચય, પ્રસ્તાવના, વિષયાનુક્રમ, કોષ આદિ સાથે હવે પછી પ્રકટ થતા ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ અંશ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા-સાહિત્યમાંનું એક અણુમાંનું રત્ન છે. કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) રાખવામાં આવેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથાસાહિત્યના આ અંશનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા હોવાથી આર્થિક સહાયની જરૂર છે.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—ભાવનગર.

卐
श्री
卐

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ चन्दे वीरम् ॥

औचित्यादुचितप्रवृत्तिरूपात्वात् । वृत्तयुक्तस्यागुव्रतमहाव्रतसम-
 न्वितस्य । वचनाज्जिनप्रणीतात् । तत्त्वचिन्तनं जीवादिपदार्थसार्थ-
 पर्यालोचनम् । मैत्र्यादिसारं मैत्रीप्रमोदकरुणामाध्यस्थ्यप्रधानं सत्त्वा-
 दिषु विषयेषु । अध्यात्मं योगविशेषं । अतोऽध्यात्मात् । पापक्षयो
 ज्ञानावरणादि क्लिष्टकर्मप्रलयः । सत्त्वं वीर्योत्कर्षः । शीलं चित्तसमाधिः ।
 ज्ञानं च वस्त्ववबोधरूपम् । शाश्वतमप्रतिघाति शुद्धं स्वतेजोवत् । अनु-
 भवसंसिद्धं स्वसंवेदनप्रत्यक्षं तद्वृत्तम् । अमृतं पीयूषम् । स्फुटं भवति ।
 योगविन्दु—श्री हरिभद्रसूरि.

卐

卐

पुस्तक २९ { वीर सं. २४९८. चैत्र, आत्म सं. ३६. { अंक ९ मो.

जुना यक्षुये नवो रंग.

(गजल)

जगत मिथ्या तणा मिथ्या जधा ते पास भूली न;
 सुणे सुणी दुःणे दुःणी थतो ते दिन भूली न;
 जलकमां भूण जेलेलेो दिवानो थछ छतो तुं ज्यां;
 पख्या ते प्रेमना कारी हृदेमां धा विसारी न;
 सगां व्हालां वल्यां टोणे कर्थां जे लाउ भूली न;
 अने शत्रुतणा जेणे विताव्या काण भूली न;
 पडयो भूलेो भ्रमणुमां तुं लग्यो ते काण भूली न;
 लग्यो वा ना लग्यो तेथे वसंते आज भूली न;
 विकारे आ जधा जगना जगतनी साथ भूली न;
 थयुं नयेति लयुं जगत लयेो आनंद आत्यो न;
 जुना यक्षुये यढयो आ रंग रंगे ते रिजावी न;
 छतो जणु प्रमथीये विनय आत्मानंद थछ न.

विनयकांत कान्तिदास भडेटा—अमहावाह.

૨૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

(સંગ્રહર અને સંશોધક—મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ એડવોકેટ—મુંબઈ,)

(ગતાંક ૫૪ ૧૯૯ થી શરૂ.)

પદ્મસાગર—ધર્મસાગર ગણિના સહોદર ભાઈ વિમલસાગરગણિના શિષ્ય હતા. તેમણે સ્વોપજ્ઞ ટીકા સહિત નયપ્રકાશાષ્ટક (પી. ૪, ૧૦૨ પ્ર૦ હે૦ ગ્રં. પાટણ), સં. ૧૬૩૪ માં શીલપ્રકાશ (સ્થૂલભદ્ર ચરિત્ર), સં. ૧૬૪૫ માં ધર્મપરીક્ષા વેરાવળમાં (પ્ર૦ દે૦ લા.), સં. ૧૬૪૬ માં સૌરાષ્ટ્ર રાષ્ટ્ર સ્થિતિ મંગલપુર-માંગરોળમાં રહીને હીરવિજયસૂરિના વૃત્તાંત રૂપે ૨૩૩ શ્લોકમાં જગદ્ગુરુ કાવ્ય (પ્ર૦ ય. ગ્રં. નં. ૧૪) અને સં. ૧૬૫૭ માં ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની બૃહદ્વૃત્તિમાંની પ્રાકૃત કથાઓને સંસ્કૃતમાં મૂકી પીપાડ ગામમાં ઉત્તરાધ્યયન કથા સંગ્રહ (વે. નં. ૧૭૦૩, ખેડા ભં.) ની રચના કરી. તેમાં છેવટે જણાવ્યું છે કે:—

ભટ્ટા૦ શ્રી વિજયસેનસૂરિ આર્યશ્રી ૬ વિજયદેવસૂરિ રાજ્યે સં. ૧૬૫૭ પીપાડ ગ્રામે પં૦ વિમલસાગર ગણિ શિ૦ પદ્મસાગર ગણિના ગણિ પ્રેમસાગર વાક્યેન—

કથાઃ કૃતાઃ પંડિત પદ્મસાગરૈઃ

સ્વશિષ્ય વાક્ય પ્રણયેન સંસ્કૃતાઃ ।

પીપાડિ પુર્યાં જિન પાર્શ્વનાથક—

પ્રસાદતઃ સત્ કુશલાય સંત્વિમાઃ ॥ ૧ ॥

તેમના બીજા ગ્રંથો:—યુક્તિપ્રકાશ અને તે પૂર ટીકા, પ્રમાણપ્રકાશ અને તે પર વૃત્તિ, તિલકમંજરી વૃત્તિ, યશોધર ચરિત આદિ છે.

તે જળરા વાદી હતા. તેણે નરસિંહ ભટ્ટને જીત્યો હતો. વાદવિવાદ શીરોહીના નૃપ પાસે થયો તે વખતે યજ્ઞધર્મની ઉત્થાપના કરી અને ગ્રાહ્ય-ણેને હરાવ્યા. પ્રતિમા ઉત્થાપક કરમસી ભંડારીના સવાલનો જવાબ આપી નિરૂત્તર કર્યો ને શીરોહીનો રાજા ખુશી થયો. દિગંબર શ્રમણવાદીને કેવલી આહાર અને સ્ત્રીમુકિતના વાદમાં જીત્યો. (જુઓ કષભદાસનો હીરવિજયસૂરિ રાસ પૃ. ૨૯૮-૨૯૯.)

ઇડરમાં વિજયદેવસૂરિ ગયા તે વખતે રાજા કલ્યાણમહા હતા, તેણે

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

૨૧૫

પોતાના આશ્રિત ભટ્ટોની સાથે આચાર્ય મહારાજને તર્કવાદ કરાવ્યો. તે વખતે શ્રી સૂરિના પુણ્યોદયથી તેમની પાસે રહેલા અને વાદીના હર્ષરૂપ સર્પને સંહાર કરનાર ગરૂડ સમાન પંડિત શ્રી ધર્મસાગર ગણિએ પોતાની તીવ્ર તર્કશક્તિથી તે ભટ્ટ પંડિતોનો પરાજય કર્યો તેથી તેઓ બધા લલ્લિજત થઇ ‘અહો ! ગુરૂ મહારાજની અપૂર્વ ગુરૂતા છે’ એવી રીતે સ્તુતિ કરતા, રાજાની સાથે જ સૂરીશ્વરના ચરણકમળમાં પોતાનું મસ્તક સુકયું. ગુણવિજયે ગંધારનગરમાં શ્રાવક શા માલજીની તુષ્ટિ અર્થે વિજયદેવસૂરિ સંબંધે લખેલો પ્રબંધ. તેનો સાર શ્રીજિનવિજયે પુરાતત્ત્વ પુ. ૨ પૃ. ૪૬૧-૪૬૩ પર આપ્યો છે તે જુઓ.

કલ્પકિરણાવલી—એ ૧૪૪૮ શ્લોકપ્રમાણ સં. ૧૬૨૮ માં દીવાળીને દિવસે રાધનપુરમાં રચી પૂરી કરી. તે કલ્પસૂત્ર પરની સંસ્કૃત ટીકા છે ને ભાવનગરની જૈન આત્માનંદ સભાએ નં. ૭૧ માં છપાવી પ્રકટ કરી છે. તેમાં પોતાને હીરવિજયસૂરિના શિષ્ય જણાવે છે અને તેના સંબંધમાં પ્રાયઃ તેમના શિષ્ય કૃત પ્રશસ્તીમાં જણાવ્યું છે કે ‘કલિકાલમાં પણ તેણે તીર્થંકર સમાન મહિમા પ્રકટ કર્યો છે તે તેના અદ્ભુત માહાત્મ્યના દર્શનથી બધાથી ગવાય છે’ અને ધર્મસાગરજીના સંબંધમાં કહ્યું છે કે:—

તેષાં વિજયિનિરાજ્યે રાજન્તે સકલવાચકોત્તંસાઃ ।

શ્રી ધર્મસાગરાહ્યા નિઃશિલાગમકનક કષપટ્ટાઃ ॥ ૧૧ ॥

કુમતિમતંગજ કુંભસ્થલપાટનપાટવેન સિંહસમાઃ ।

દુર્દમ વાદિ વિવાદા દપિ સતતં લઙ્ઘ્યજયવાદાઃ ॥ ૧૨ ॥

—તે (હીરસૂરિ) ના વિજયી રાજ્યમાં સકલ વાચકોના આભરણરૂપ સર્વ આગમરૂપી સોનાની કસોટી જેવા, કુમતિરૂપી હાથીનાં કુંભસ્થલને તોડવાની ચતુરાઈવડે સિંહસમા, દુર્દમ વાદીઓના વિવાદમાંથી પણ સતત જયવાદ પ્રાપ્ત કરનારા શ્રી ધર્મસાગર નામના (વાચક) શેષે છે.

આ કિરણાવલીની સેંકડો પ્રત લખાવનાર કુંવરજી શેઠનો પરિચય તેમાં આપ્યો છે કે ‘અમદાવાદવાસી સંઘનાયક સહજપાલ નામના હતા, તેમને મંગા નામની સ્ત્રીથી કુંવરજી નામનો પુત્ર થયો કે જે બાલપણથી પુણ્યાત્મા ને ધર્મ કર્મપરાયણ હતો અને સાતે ક્ષેત્રમાં ધન વાપરી જેણે સફલ જન્મ કર્યો હતો. જેમકે—શ્રીવિજયદાનસૂરિ પાસે સમહોત્સવ ઘણી પ્રતિષ્ઠા તેણે કરાવી, સંઘપતિ થઈને સિદ્ધગિરિની યાત્રા કરી, શત્રુજય મહાતીર્થમાં પદ્માભંધપુરસ્સર (પગ-થીઆંબંધાવીને) ચૈત્ય કરાવ્યું. તાલધ્વજ (તળાજ), ઉજ્જયનીગિરિ (ગિરિનાર) એ પ્રસિદ્ધ તીર્થોનો જીર્ણોદ્ધાર કર્યો. તે સંઘપતિએ જ્ઞાનાવરણકર્મનો નાશ

૨૧૬

શ્રી આરમાનંદ પ્રકાશ.

કરવા ગુરૂના ઉપદેશથી પોતાની પદ્મમાઇ નામની સ્ત્રી અને પુત્ર વિમલદાસ સહિત આ વૃત્તિની પોતે શતશઃ પ્રતિઓ લખાવી.

જંબૂદ્વીપ પ્રજ્ઞમિ વૃત્તિ—આ પ્રકટ થઈ નથી. આની એક પ્રત રાયલ એશિયાટિક સોસાયટી મુંબઈમાં ભાઉદાજી સંગ્રહ નં. ૩૦૯ માં ૪૫૫ પત્ર સંખ્યાની છે તેની પ્રશસ્તિ પ્રો. વેલણકરે તૈયાર કરેલ કેટેલોગ નં. ૧૪૫૬ માં આપવામાં આવી છે. તેમાં એમ જણાવ્યું છે કે તે હીરવિજયસૂરિએ સં. ૧૬૩૯ માં દિવાળીને દિને રચી અને તેમાં કલ્પકિરણાવલી પ્રમુખ બહુશાસ્ત્રના રચનાર સિદ્ધાંત તર્ક કાવ્યાદિ વાઙ્મયરૂપી સમુદ્રમાં મેરૂરૂપ પરવાદીના ગર્વરૂપી પર્વ-તને છેદનાર એવા ધર્મસાગર નામના વાયકે તેમજ વાનર ઋષિ (વિજયવિમલ) એ સહાય આપી તેમજ તેનું સંશોધન પાટણમાં તં વિજયસેનસૂરિ, કલ્યાણવિજયગણિ, કલ્યાણકુશલ અને લઘિધસાગરે કર્યું હતું અને તેની પ્રશસ્તિ હેમવિજયે રચી. આ પરથી કલ્પના થાય છે કે સૂરિના નામે ધર્મસાગર વાયકે મૂળમાં વૃત્તિ રચી પણ તે ધર્મસાગરજી ખંડનશૈલિવાળા હોવાથી રખેને તેમાં ખીજનું ખંડન હોય તેથી તેનું સંશોધન ઉક્ત વિદ્વાનો પાસે કરાવ્યું હોય. રચ્યા મિતિ સં. ૧૬૩૯ દિવાળી દિન આપી છે જ્યારે હીરવિજય અકબર પાસે હતા. ને આ પ્રશસ્તિમાં જણાવ્યું છે કે અકબરે તેમને બોલાવ્યા. તેના વચનથી અકબર નૃપ કૃપાવાળો થયો ને તેણે—

વધ્યા ન દેહિન, इहेति वदन् वचांसि;

दत्ते स्म डामरसरः शमि सिन्दुराणाम् ।

પ્રાણીઓ વધ્ય નથી એવાં વચન વદતો હતો. શમિમાં આગેવાન (એવા હીરસૂરિ) ને ડામર સરોવર આપ્યું—અર્પણ કર્યું.

ધર્મસાગરજીના બીજા ગ્રંથો—ગુર્વાવલી-પદ્માવલી સવૃત્તિ, પર્યુષણ શતક સવૃત્તિ (વે. નં. ૧૮૪૭-૩૬ પત્રની પ્રત રો. એ. સો. મુંબઈ પાસે છે) સર્વજ્ઞ શતક સવૃત્તિ (કે જે ગ્રંથે પણ મોટો કોલાહલ ઉપજાવ્યો હતો) વર્દ્ધમાન દ્વાત્રિંશકા (નવરસારસાજ વર્ષે ? ૧૬૬૬ માં ? પ્રવર્તક ક્રાંતિ-વિજયજી વડોદરા ભંડાર), પોડશ શ્લોકી-ગુરૂત્ત્વ પ્રદીપ દીપિકા સવિવરણ (બુહ. નં. ૩૯૬) વગેરે છે. આ પૈકી ગુર્વાવલીમાં તપાગચ્છના આચાર્યોની હીરવિજયસૂરિ સુધીની પરંપરા આપી છે. તેની એક પ્રતની અંતે જણાવેલું છે કે હીરવિજયસૂરિની આજ્ઞાથી તે વિમલહર્ષ, કલ્યાણવિજય, સોમવિજય અને લઘિધસાગર ગણિઓએ મુનિસુંદર કૃત ગુર્વાવલી, જીર્ણ પદ્માવલી, હનુમા સંઘસ્તોત્ર યંત્ર વગેરે સાથે સરખાવી આ સં. ૧૬૪૮ ના વર્ષમાં અમદાવાદમાં તપાસી હતી. કિં. ૧

જિન સ્તવન.

૨૧૭

લઙ્ગિધસાગર—ને ધર્મસાગરના શિષ્ય હતા, મુનિસુન્દરસૂરકૃત ઉપદેશ રત્નાકર સમૃત્તિની સંવત્ ૧૬૭૨ વર્ષે સાગાનગરે મહોદ્યાય શ્રી લઙ્ગિધસાગર ગણિ વાચન કૃતે એમ લેખક પ્રશસ્તિવાળી પ્રત ખેડાના સંઘના ભંડારમાં ૧૯૬૬ પત્રની છે.

આ રીતે આ જરાક અધૂરો રાસ અને તેમાં આવેલી હકીકત પર પ્રકાશ પાડતી ખીજ હકીકતો સહિતનો લેખ પૂરો થાય છે.

— ❧ —

જિન સ્તવન.

(રાગ-મેરે મૌલા ખુલાલો)

પ્રભુ દયા લાવો મુજ પાપી પરે;

હું પાપી પણ તાહરો દાસ ખરે.

તાહરા ગુણો સ્તવવા નહિ સમર્થ પંડિત બૃહસ્પતિ;

તો કેમ અને સમર્થ આ શુષ્ક માનવની મતિ ?

હું તો કહું છું માહરા અવગુણ તને—પ્રભુ

જીવો તણા વધ હું કરું બોલું મૃષાવાદ અરે;

ક્રોધ માયા લોભ રાગ માન બહુ મન માંદા રે.

વળી કામ વિટંબણા પીડે મને—પ્રભુ

પાપો અનંતા મેં કર્યાં કરતાં હજી અટક્યો નથી;

વાંકી મતિ મહારી સદા અવગુણ સુખડે સત્યથી.

મહારું ચિત્ત આકુળ વ્યાકુળ બને—પ્રભુ

મહારે શું કહેવાનું રહે જગનાથ તું જાણે મને;

કાગ બિડાડે રત્નને તેમ મેં મનુષ્ય ભવને.

યાચું ભવ ભવ તહારી સેવ મળે—પ્રભુ

વરસાદ વરસે એક સરખો સારી નરસી ભૂ પરે;

અંદ્ર પ્રકાશે એક સરખો ઉંચ નીચના ઘર પરે.

તેમ કરો કૃપા હું રંક પરે—પ્રભુ

ગુરુકુળ વિદ્યાર્થી,

રમણિકલાલ છગનલાલ શાહ.

૧૯

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૯૪ થી શરૂ.)

ત્યાંથી વિહાર કરી અમે સિંહપુરી-સારનાથ આવ્યા. બનારસથી ૪ માઈલ થાય છે. અહીં શ્રેયાંસનાથ પ્રભુનાં ચાર કલ્યાણક ચ્યવન, જન્મ, દીક્ષા, અને કેવળજ્ઞાન થયેલાં છે. સિંહપુરીના સ્થાને અત્યારે હિરાપુર-હિરાવનપુર ગામ છે સામાન્ય રીતે ઠીક છે સિંહપુરીનું શ્વેતાંબર જૈન મંદિર ગામથી ૧ માઈલ દૂર જંગલમાં છે ત્યાં આંબાવાડીયું છે. સ્થાન એકાંત ધ્યાન કરવા લાયક છે. એક સુંદર ધર્મશાળા છે. મંદિરના મધ્ય ભાગમાં એક સુંદર જીનમંદિર છે જેમાં શ્રેયાંસનાથ પ્રભુની ભવ્ય મૂર્તિ બિરાજમાન છે તેની સામે સમવસરણના આકારનું મંદિર છે જે શ્રેયાંસનાથ પ્રભુના કેવલજ્ઞાન કલ્યાણકનું ભાન કરાવે છે. તેમાં પ્રભુની ૪ ચરણપાદુકા છે. અગ્નિપુણામાં ઉપરના ભાગમાં નાનું મંદિર છે જેમાં અધિષ્ઠાયક દેવની મૂર્તિ સ્થાપિત છે. નૈઋત્ય પુણામાં શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુની સુતેલ માતાને ચૈદ્ર સ્વર્ગને જુએ છે તે આરસનાં કેાતરેલાં છે, વાયવ્ય પુણામાં જન્મકલ્યાણકની સ્થાપના છે અને ઇશાન પુણામાં પ્રભુના દીક્ષા કલ્યાણકની સ્થાપના છે, સુંદર અશોક વૃક્ષ આરસનું બનાવેલ છે. તે નીચે પ્રભુ દીક્ષા લે છે તે દેખાવ છે. નીચેની છત્રીમાં પ્રભુના ગર્ભકલ્યાણની સ્થાપના છે અને એક છત્રીમાં મેરૂ પર્વતનો આકાર, ઇન્દ્રાદિનું આવાગમન અને પ્રભુને ન્હવણ આદિ સૂચક આરસનું બનાવેલ છે. તેમજ એક છત્રીમાં શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુની સુંદર પાદુકાઓ વિરાજમાન છે. એક બાજુ તિર્થોદ્ધારક ચતિવર્ય શ્રી કુસલાજી મહારાજની ભવ્ય મૂર્તિ બિરાજમાન છે. કહે છે કે બનારસમાં પ્રાદ્યુના પરિણમને લીધે જૈન મંદિરોનો વ્યવસ્થા બરાબર નહોતી, તે વખતે ચતિવર્ય શ્રી કુસલાજી મહારાજે જગ્યા મેળવી જૈનોના મંદિરો આદિ વધાર્યાં, જુનું મંદિર એક હતું તેને ઉદ્ધાર કરાવ્યો અને પછી ધીમે ધીમે મંદિર વધતાં ગયાં. તેમણે ભેલુપુર, ભદ્રિની અને સિંહપુરી આદિમાં જીર્ણોદ્ધાર કરાવી ટકાવી રાખ્યાં, તેમની મૂર્તિ અહીં છે. (સમેતશિખર તિર્થમાળામાં વિજયસાગરજી ઉપર પ્રમાણે લખે છે).

અહીંથી ૦૧-૦૧૧ માઈલ દૂર બુદ્ધદેવનો મોટો સ્તુપ છે. કહે છે કે તેઓ અહીં આવ્યા ત્યારે પ્રાદ્યુણ્યે તેમનો વિરોધ કર્યો હતો; પરંતુ પાછળથી

અમારી પૂર્વ દેશની યાત્રા.

૨૧૩

તેઓજ તેમના શિષ્ય થયા હતા. બુદ્ધદેવ ભિક્ષા લાવીને અહીં જ આરોગતા. તે જૂનો સ્તુપ આજે તેમની કીર્તિસ્થંભસમો પ્રેક્ષકનું આકર્ષણ કરે છે. અહીં ખોદ કામ કરતાં બુદ્ધ મૂર્તિઓ શિલાલેખો, મંદિરના ભાગો અને માટીનાં વાસણો આદિ વિવિધ વસ્તુ નીકળે છે જે ત્યાં એક મ્યુઝીયમમાં રાખેલ છે. જૈન મૂર્તિ પણ છે. હાલમાં નવું બૌદ્ધવિહાર-મઠ તૈયાર થાય છે. (હમણાં પ્રતિષ્ઠા થઈ ગઈ છે.) ત્યાં નજીકમાં એક બૌદ્ધ પાઠશાળા પણ છે તેમાં આબુબાબુનાં છોકરાંઓ ભણવા આવી બૌદ્ધધર્મના સંસ્કારોથી દઢ બની રહેલા છે, એક બૌદ્ધ સાધુ પરમાર્થ ભાવે સેવા બજાવી બુદ્ધ ધર્મનો ફેલાવો કરી રહ્યો છે. સંસ્થામાં બુદ્ધદેવના પૂર્વભવનાં ચિત્રો અને તેમના ઉપદેશ સૂત્રો આજેખ્યાં છે. શું કોઈ શાસનદીપક બન રસમાં એક જ જૈનસંસ્થા સ્થાપી તેમાં જીવન અર્પવા તૈયાર થશે ?

અહીંથી ચાર કોશ દૂર અને કાશીથી સાત કોશ દૂર ચંદ્રપુરી તીર્થ છે. ગામનું નામ પણ ચંદ્રપુરી જ છે. અહીં ચંદ્રપ્રભુજીનાં ચાર કલ્યાણક થયેલાં છે. ગામમાં મોટી ધર્મશાળા છે. ગામ બહાર અનેક ખંડેરા અને ટીબા ઉભા છે. ધર્મશાળાથી ૧ ક્લાંક જેટલે દૂર ગંગાને કાંઠેજ સુંદર ઘાટ ઉપર-ટીલા ઉપર મનોહર જીનમંદિર છે. તે ટીલાને રાજનો કિલ્લો પણ કહે છે. મંદિરની નજીકમાં દાદાજીની ચરણપાહુકા છે. અહીંથી પટણા ૧૪૬ બનારસથી ૧૬૦ માઈલ દૂર થાય છે. અમે આરા થઈને પટણા ગયા.

પટણા જતાં વચમાં આરા આવે છે. આરા બહુ પ્રસિદ્ધ શહેર છે. અહીં દિગંબરોની વસ્તી ઝાઝી છે. સુંદર દિગંબર જીનમંદિરો, મનોહર જાન ભુવન અને સુંદર શ્રાવિકાશ્રમ છે. અહીંથી એક સુંદર ત્રૈમાસિક નીકળતું જેમાં ઐતિહાસિક અને પુરાતત્ત્વ વિષયક લેખો બહુ સારા આવતા. તેનો ઉદ્દેશ દિગંબરનું પ્રાચીનત્વ સિદ્ધ કરવું અને દિગંબરી સાહિત્યનો પ્રચાર કરવાનો હતો. ટુંક મુદત જીવી તે પત્ર રામશરણ થઈ ગયેલ છે. આરા આવતાં વચમાં એક ચુરામણપુર નાતું ગામ આવે છે. અમે તો સવારમાં વિહાર કરી જલ્દીથી જતા હતા ત્યાં બરાબર સાત વાગે સડકપરજ બાબુ શ્રીયુત.....વકીલ પટણા હાઈ કોર્ટ, મળ્યા. તેમણે જીવંતીમાં કદી પણ જૈનસાધુ તો જોયા નહોતા. અમને પૂછ્યું તમે કોણ છો ? અમે કહ્યું, જૈનસાધુ. તેમણે પૂછ્યું કેવા સાધુ-અમે શ્વેતાંબર સાધુ. પછી તો અમને ઉપા રાખી જૈનદર્શન વિષે વિવિધ પ્રશ્નો પૂછ્યા, તેના સાહિત્ય માટે પૂછ્યું. જૈનસાધુના આચાર વિચાર દેવ, જીવ, અને દ્વૈત વિષયક પ્રશ્નો પૂછ્યા. ખાસા અઢી કલાક ત્યાં ઉભા અને તેમને સંતોષ આપ્યો, પછી તો બહુજ ખુશી થયા; કામસેવા ફરમાવજો. જરૂર પડ્યે અનેક પ્રકારની મદદ આપવા કહ્યું. તેમણે કહ્યું કે મેં પટણા હાઈકોર્ટમાં

૨૨૦

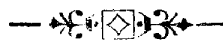
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાંભળેલું કે જૈનધર્મના બે ફિરકા શ્વેતાંબર દ્વિગંબર વર્ણોથી લહે છે અને હજારો રૂપિયા ખર્ચે છે. આજે મને શ્વેતાંબર સાધુનાં દર્શન અને ઉપદેશનો લાભ મળ્યો જાણી હું મારા આત્માને બહુ જ કૃતકૃત્ય માનું છું. આવા ત્યાગી સાધુઓ જ ભારતનો ઉદ્ધાર કરી શકે તેમ છે. છેવટે કહે કે આ સેવકને આજે લાભ મળ્યો જોઈએ. આપની ત્રિપુટી મારે ત્યાં રહી શકે તેવી ઝુંપડી-ઘર છે વાંધો નહિ આવે. તેમજ હું સમજણો થયો ત્યારથી માંસ-મછલી આદિ પણ નથી ખાતો અને આપના ઉપદેશથી આજે શપથ સોગન લઉં છું કે મહારે ઘેર કદી પણ માંસાહાર નહિ થાય. સુદામાજીના તંદુલની માફક આપ મહારો આહાર સ્વીકારો. છેવટ તેમના અત્યંત આગ્રહથી ત્યાં લાભ આપ્યો. અહા ! શું તેમનો ધર્મપ્રેમ અને ઉદાર ભાવના. ન મળે સ્વધર્મનો પક્ષપાત કે દુરાગ્રહ. સત્ય મત્ર્યું તે તરતજ સ્વીકાર્યું અને જૈનદર્શનના અભ્યાસની ઉત્કટ ઇચ્છા પ્રગટ કરી પુસ્તકો માગ્યાં. પછી અમે આરામાં તેથી વિપરીત જ જોયું. આપણા જ દ્વિગંબર ભાઈઓના દુરાગ્રહની પરિસીમા અમે જોઈ. જો કે બધા તેવા નહોતા, કેટલાકે તો અમને ત્યાં રોકાઈ શ્વેતાંબર સાધુના આચાર વિચાર સમજાવવાની પણ વિનંતી કરેલી. પરંતુ બહુધા શ્રીમંતો તો આકંઠ દુરાગ્રહથી ભરેલા જ જોયા. અસ્તુ ત્યાંથી વિહાર કરતા સુવર્ણવાલુકા નદી કે જેમાં ભગવાન મહાવીર દેવનું વસ્ત્ર ભરાઈ રહ્યું હતું તે મોટી નદી ઉતરતાં ઘણાને મુશ્કેલીઓ પડી છે તે નદી ઉતર્યા. જોકે અત્યારે જબરજસ્ત પુલ થઈ ગયો છે એટલે મુશ્કેલી નથી પડતી. બાકી તો આ કાંઠેથી નિકળી સામા કાંઠે રોકાવું પડતું. વચમાં રેતના તો ઢગલા જ ખુંદવા પડતા. અમે તો પુલ ઉપરથી પસાર થયા હતા એટલે બહુ અનુકૂળતા રહી હતી. અત્યારે તેનું નામ સોન નદી છે. આ સંબંધે કવિરત્ન સૌભાગ્યવિજયજી પોતાની તીથ માળામાં આ પ્રમાણે લખે છે:—

અનુક્રમે હો સોવન નદિ ઘાટકેં વાટ વહેં પટણાતણીજી,
જીહાં વીરનો હો વલગો રહ્યો વસ્ત્રકેં સ્વર્ણવાલકા તે ભણીજી. ૧૫

વડવિસ્તારે હો નદીનો પાટકેં ત્રિણ કોસ થકો તઢાજી,
એકવાટે હો ગયા દિશિ જાયકેં અટવિ દુષ્કાયક સઢાજી. ૧૬

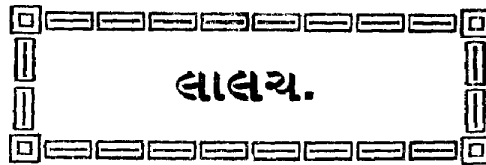
(પ્રાચીન તીર્થમાળા પૃ. ૭૬)

૧ અંતે લાંબા વિહાર કરતાં પટણા આવી પહોંચ્યા

લાલચ.

૨૨૧

સંસારની ટોચે પહોંચવું મહામુશ્કેલ છે. સંસારી ગૃહસ્થ કે સંન્યાસી જેમ જેમ ઉંચે ચઢે છે તેમ તેમ તેની લાલચોની લોલી હરીયાળી વધુ ને વધુ જામતી જાય છે-આકર્ષતી જાય છે; પરંતુ એજ હરીયાળીને ધગ નીચે છુંદી આગળ ધપનાર વીરલા જ છે.

જેમ સમુદ્ર મોટી મોટી નદીઓથી ધરાતો નથી તેમ લાલચ માણસ મોટો લાલ થયો હોય છતાં તેની લાલચ ઘટતી નથી. “ યથા યથા લાભા તથા તથા લોભઃ ” લાલચમાં લપટાઈને સારા માણસો પણ નીચ કાર્ય કરતાં કરતા નથી.

મનુષ્યનાં મનની પ્રબળતા વિલક્ષણ છે. તેની ઉપર વિજય મેળવવો તે ખરેખર શૌર્ય છે. સ્વઆત્મબળથી લાલચની સાથે સંગ્રામ કરી જય મેળવવો તે મનુષ્યત્વનું સર્વોત્તમ લક્ષણ છે.

મનની પ્રબળતા સાધ્ય કર્યા સિવાય મહાન પ્રયાસ કરનારા ગુણી પુરૂષો પણ પોતાના પ્રયાસનું ફળ મેળવી શકતા નથી.

મનની ચપલતાનું મુખ્ય કારણ જો શોધવા બેસીએ તો જણાય તેવું નથી, તથાપિ મનશીલ અને મનોવિદ્યાના જાણનારા પુરૂષોએ તેનું કારણ—લાલચ શોધી કાઢ્યું છે. લાલચથી મન ડગે છે અને લાલચ ચપળ મનને ભમાવીને અવ્યવસ્થિત કરી નાંખે છે. મનરૂપી વહાણ લાલચરૂપી લાંગર સાથે બંધાયેલું છે. ધનની-શરીરની-કીર્તિની-ધર્મની લાલચ આમ દરેક સાંસારિક તથા પારલૌકિક પદાર્થોની સાથે લાલચનું લક્ષ્ રહેલું છે. આ લાલચને લઈને જ મનુષ્યો સત્કાર્યો અને દુષ્ટ કાર્યો કરે છે. લાભ, લક્ષ્મી અને ચપળતા એ ત્રણ શબ્દોનાં પહેલાં એકેક અક્ષર લઈને લાલચ શબ્દ બનેલો છે. એ ત્રણ અક્ષરની ત્રિપુટીમાં જ લાલચ શબ્દની સાર્થકતા છે.

દુષ્ટ વાયુ જેમ મેઘનો નાશ કરે છે તેમ દ્રવ્યલોભી મનુષ્ય વિવેક-સત્ય-સંતોષ-લજ્જા-પ્રેમ અને દયા પ્રમુખ ગુણોનો નાશ કરે છે.

સંગ્રાહક—શા મોતીલાલ નરોત્તમદાસ કાપડીઆ.

૨૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧ દરેક માણસનું નાણું હંમેશા જોખમમાં હોય છે અને નિયમ પ્રમાણે નાણું મેળવવા કરતાં નાણું ટકાવી રાખવાનું કામ વધારે મુશ્કેલ છે. માટે સાવચેત રહો.

૨ ધન રોકાણરૂપ જંગલમાં કોઈ નકશો હોતો નથી, કે રસ્તાઓનો કોઈ નિશ્ચય કરેલો હોતો નથી; પરંતુ થોડાક એવા પણ માણસો છે કે જેમણે એવા જંગલમાં જીવવાનું અત્યંત કરી છે અને તેઓ તેની નિશાનીઓ અને તેનાં ભયો સારી રીતે સમજી શકે છે આવા માણસની સલાહ વધુ વિશ્વાસ લાયક છે.

૩ નાણું બાંધી રાખવા કરતાં ફેરવવાથી નફો વધારે થાય છે. દુકાન એ વખત નથી, પણ માલ રાખવાની એક કામચલાઉ જગ્યા છે એ ધ્યાનમાં રાખો. (દેવું ને વેચવું). દરેક સીકકો કાંઈ પણ કામ કરી આપે છે. તમે તેને કામે લગાડો અને થોડા વખતમાં તે વધીને તમારી પાસે આવશે.

૪ જરૂરીયાતની ચીજ માટે જરૂર પડે તો (તંગી હોય તો) નાણા ઉધાર લેવા તે વ્યાજબી છે; પરંતુ શોખની ચીજ માટે દેવું કરવું તે તદ્દન ગેરવ્યાજબી છે.

૫ જેટલા નાણાનો તમે વ્યાપારમાં ઉપયોગ કરી શકો તેટલા જ જરૂર પડે ત્યારે વ્યાજ લેજો અને તમે વ્યાજ લીધેલા નાણાનો તમારે નફાકારક રીતેજ ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

૬ વેપારને નાણાની મુસીબતથી ખમવું પડે, તેના કરતાં વ્યાજ આપવું તે વધારે સારું છે,

૭ વ્યાજ લીધેલા નાણાનો દરેક રૂપીઓ કમાતો હોવો જોઈએ, નહીં તો તેનાથી લાભને બદલે નુકશાન થાય છે.

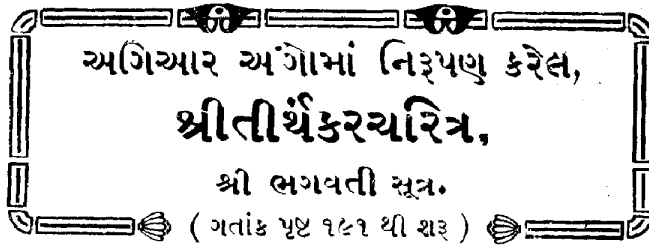
૮ રોજનો રૂપીઓ કમાનાર જો રોજ ને રોજ રૂપીઓ વાપરી નાખે તો તે ગરીબ છે અને રોજના આઠ આના કમાનાર જો ચાર આના બચાવ્યા કરે તો તે શ્રીમંત છે.

૯ વાડી-બગીચામાં એદીની જેમ આરામ કરી બાદશાહીમાં ખીરાજનારાઓ (ધનવાનો) નાં વહન-મુખનો ચળકાટ એ એમનો પોતાનો ચળકાટ નથી; પરંતુ એ તો મોઢે શીણ નીકળતાં પાણીદાર ઘોડાઓનાં વહન-મુખનાં ચળકાટ પાસેથી માગી લીધેલો (ઉછીનો લીધેલો) ચળકાટ છે.

શા. માતીલાલ નરોત્તમદાસ કાપડીઆ.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૨૩

૩ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જે એક ચિત્ર વિચિત્ર પુરૂષ ડેકિલને જોઈને જાગ્યા, તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીર વિચિત્ર-સ્વસિદ્ધાંત પર સિદ્ધાંત દર્શક-દ્રાહશાંગ ગણિપીટક (આચાર્યની જ્ઞાનપેટી) ને કહે છે, સ્થાપે છે, પ્રરૂપે છે, દેખાડે છે, સ્પષ્ટ કરે છે તથા ઉપદેશે છે. તે આ પ્રમાણે-આચાર સૂત્રકૃત્ર યાવત.... દષ્ટિવાદ.

૪ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જે સર્વાંશન ખચિત માલાયુગ્મને જોઈને જાગ્યા, તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ગૃહસ્થધર્મ અને અનગારધર્મ એમ બે ધર્મની પ્રરૂપણા કરે છે.

૫ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર સ્વપ્નમાં એક મોટો શ્વેત ગોકુળને જોઈને જાગ્યા, તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો (ચાતુર્વર્ણ્યયુક્ત-જ્ઞાનાદિગુણવાન) ચતુર્વિધ શ્રમણ સંઘ છે. શ્રમણો, શ્રમણીઓ, શ્રાવકો, શ્રાવિકાઓ.

૬ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જે એક મોટા પદ્મસરને જોઈને જાગ્યા. તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ચાર પ્રકારના દેવોને પ્રરૂપે છે. તે આ પ્રમાણે-ભૂવન-પતિ, વાણવ્યંતર, જ્યોતિષ્ક અને વૈમાનિક.

૭ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જે તરંગોવાળા મહાસાગરને જોઈને જાગ્યા, તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીર અનાદિ અનંત યાવત.... સંસાર કંતારથી તર્યા (પાર ગયા.)

૮ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જે એક મોટા સૂર્યને જોઈને જાગ્યા. તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને અનંત-અનુત્તર-નિર્વ્યાધાત-નિરાવરણ-અખંડ-સં-પૂર્ણ કેવળજ્ઞાન-કેવળદર્શન ઉત્પન્ન થયા.

૯ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે જે લીલા વૈદૂર્ય સદૃશ આંતરડાથી વીંટાએલ યાવત..... જોઈને જાગ્યા. તેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના યશ, વર્ણનો, શબ્દો અને ગુણકથા દેવલોક, મનુષ્યલોક તથા અસુરલોક (પાતાલ) માં પરિ-ભ્રમણ કરે છે (વ્યાપ્ત છે) તે આ પ્રમાણે-“ બસંત! ખરેખર. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ” ઇત્યાદિ.

૨૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૦ શ્રમણુ ભગવાન્ મહાવીર જે મેરૂચ્છિકા ઉપર પોતાને જોધને જાગ્યા. તેથી શ્રમણુ ભગવાન્ મહાવીર દેવ, મનુષ્ય અને અસુરોની સભામાં કેવલી પ્રરૂપિત ધર્મને કહે છે. યાવત્..... ઉપદેશે છે.

૧૮-૨-૬૧૭ વિશાખાનગરી બહુપુત્રિકચૈત્ય, ૧૬-૨-૫૩૭ ની પેઠે ઇંદ્રાગમન, ૩૨ નાટક રચના, સૌધર્મેન્દ્રનું પુર્વભવ વર્ણન.

હસ્તિનાગપુરના કાર્તીક શ્રેષ્ઠીનું વર્ણન, (ચિત્રસારથીની ઉપમા) મુનિ-સુવ્રતસ્વામી તીર્થંકરનું આગમન, ધર્મોપદેશ, શ્રમણોપાસક કાર્તીક શ્રેષ્ઠીનું આગમન, ધર્મશ્રવણ, દિક્ષાની ભાવના, મોટાપુત્રને ઘરભાર સોંપ્યો, હજાર વણિકોની સાથે ઉત્સવપૂર્વક દિક્ષાગ્રહણ, તીર્થંકરનો સંયમ પાલનનો ઉપદેશ. સંયમ પાલન, અનશનપૂર્વકસમાધિમરણ, સૌધર્મેન્દ્રપણે ઉત્પત્તિ વિગેરે વર્ણન.

૧૮-૩-૬૧૮ પ્રભુ મહાવીરના શિષ્ય માકંદીપુત્ર આણુગાર હતા.

૧૮-૭-૬૩૪ રાજગૃહી નગરી ગુણશીલચૈત્ય પૃથ્વીશિલાપટ્ટ.

કાલોદાયી શૈલોદાયી વિગેરે અન્યયુથિકોએ મદુકશ્રાવકને પંચાસ્તિકાયને દેખવાનો પ્રશ્ન કર્યો. મદુકે અન્યયુથિકોને વાયુ, ગંધ, અરણિનો અગ્નિ, સમુદ્ર કાંઠો, દેવલોકના રૂપ વિગેરેના દેખવાનો પ્રતિપ્રશ્ન કરી છન્નસ્થિક દર્શનનું સ્વરૂપ જણાવ્યું.

શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરને વંદન, ભગવાને મદુઆને શાખાશી આપી, ઉપદેશ શ્રવણ, સર્વવિરતિપણાનો અસ્વીકાર, મૃત્યુ, અરૂણાભ દેવલોકમાં ઉત્પત્તિ વિગેરે વર્ણન.

(૧૮-૭-૬૩૫-૬૩૬) દેવયુદ્ધ, દેવ-અસુરયુદ્ધ.)

૧૮-૧૦-૬૪૬, ૬૪૭ :વાણીજ્યગ્રામમાં સોમિલ ગ્રાહ્યણે આઠ પ્રશ્નો પૂછ્યા; શ્રમણુ ભગવાન્ મહાવીરે (જ્ઞાતપુત્રે) તેના ઉત્તરો આપ્યા.

હે સોમિલ ! ૧ મારામાં સુખસંયમ યાત્રા છે, ૨-ઇંદ્રિય-નોઇંદ્રિયના જીવણિજન છે, ૩ મારામાં અવ્યાબાધતા છે ૪ મારો (આરામ ઉદ્યાન દેવકુલ સભા પરબ સ્ત્રીનપુસક રહિત વસતિમાં) ક્ષસુકવિહાર છે, ૫ સરસવ (ધાન્ય-મિત્ર) ભક્ષ્ય પણ છે, અભક્ષ્ય પણ છે, ૬ માસ (કાલમાષ-અર્થમાષા-ધાન્યમાષ) ભક્ષ્ય છે, અભક્ષ્ય પણ છે, ૭ કુલત્થી (કુલત્થી ધાન્ય-કુલત્થી) ભક્ષ્ય પણ છે, અભક્ષ્ય પણ છે, ૮ હે સોમિલ ! હું એક (દ્રવ્યથી) છું, બે પણ (જ્ઞાન-દર્શનથી) છું, હું અક્ષત છું. (પ્રદેશથી) અવ્યય છું, અવસ્થિત છું અને (ઉપયોગથી) અનેકરૂપ પણ છું. ઇત્યાદિ.

સોમિલ ગ્રાહ્યણે કરેલ શ્રાવક ધર્મ સ્વીકાર વિગેરે વર્ણન.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૨૫

૨૦-૮-૬૭૫ થી ૬૮૨

ભગવાન્ ! કર્મભૂમિઓ કેટલી છે ?

ગૌતમ ! કર્મભૂમિઓ પંદર છે. તે આ પ્રમાણે પ-ભરતો, પ ઐરવતો અને પ મહાવિદેહો.

ભગવાન્ ! અકર્મભૂમિઓ કેટલી છે !

ગૌતમ ! અકર્મભૂમિઓ ૩૦ છે, ને એ આ પ્રમાણે—પ હેમવંત, પ હિરણ્યવંત, પ હરિવર્ષ, પ રમ્યકવર્ષ, પ દેવકુરૂ અને પ ઉત્તર કુરૂ ભગવાન્ ! આ ૩૦ અકર્મભૂમિમાં ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીકાળ છે ?

એ અર્થ (માન્યતા) બરાબર નથી (ત્યાંએ કાળભેદ નથી.)

તે પ-ભરત પ-ઐરવતમાં ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી કાળ છે ?

હા, છે.

તે પ-મહાવિદેહમાં ?

નથીજ ઉત્સર્પિણી, નથીજ અવસર્પિણી. હે શ્રમણાયુષ્મન્ ! ત્યાં અવસ્થિત કાળ કહેલો છે. (૬૭૫)

ભગવાન્ ! એ પ મહાવિદેહમાં અરિહંતભગવાનો પ મહાવ્રત તથા પ્રતિક્રમણયુક્ત ધર્મની પ્રરૂપણા કરે છે ?

એ અર્થ બરાબર નથી. (એ પ્રમાણે બનતું નથી.)

ભગવાન્ ! આ પ ભરત તથા પ ઐરવતમાં ?

પહેલા અને છેલ્લા એ અરિહંત ભગવાનો. પ મહાવ્રત પ અણુવ્રત તથા પ્રતિક્રમણ યુક્ત ધર્મ પ્રરૂપે છે; તે સિવાયના (બાવીશ) અરિહંત ભગવાનો ચાતુર્યમિ ધર્મ પ્રરૂપે છે, તે પ મહાવિદેહમાં અરિહંત ભગવાનો ચાતુર્યમિ ધર્મ પ્રરૂપે છે.

ભગવાન્ ! જંબૂદ્વીપના ભરતવર્ષમાં આ અવસર્પિણીકાળમાં કેટલા તીર્થંકરો કહ્યા છે ?

ગૌતમ ! ૨૪ તીર્થંકરો કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે—ઋષભ, અજિત, સંભવ, અભિનંદન, સુમતિ, સુપ્રભ, સુપાર્શ્વ, શાંશિ, પુષ્પદંત, શીતલ, શ્રેયાંસ, વાસપૂજ્ય, વિમલ, અનંત, ધર્મ, શાંતિ, કુંથુ, અર, મલ્હિ, મુનિસુવ્રત, નમિ, નેમિ, પાર્શ્વ અને વર્ધમાન. (સૂત્ર ૬૭૬)

ભગવાન્ ! એ ચોવીશ તીર્થંકરોમાં જિનાંતરાં કેટલા ?

ગૌતમ ! ત્રેવીશ જિનાંતરાં.

૨૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભગવાન ! એ ત્રેવીશ જિનાંતરમાં ક્યારે કયા કયા કાલિકશ્રુતનો વિચ્છેદ થયો ? (સૂત્રો નાશ પામ્યા ?)

ગૌતમ ! એ ત્રેવીશ જિનાંતરમાં પહેલાના અને છેલ્લાના આઠ આઠ જિનાંતરમાં કાલિકશ્રુતનો વિચ્છેદ થયો નથી, પણ વચલા સાત જિનાંતરમાં કાલિકશ્રુતનો વિચ્છેદ પ્રજ્ઞ્યો છે; પરંતુ દષ્ટિવાદનો વિચ્છેદ તો દરેક જિનાંતરમાં પ્રજ્ઞ્યો છે. (સૂત્ર ૬૭૭)

ભગવાન ! જંબૂદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં આ અવસર્પિણીકાળમાં આપના પૂર્વગત આગમો (૧૪ પૂર્વો) કેટલો કાળ રહેશે ?

ગૌતમ ! જંબૂદ્વીપના ભરતમાં આ અવસર્પિણીમાં મારા પૂર્વગત આગમો (૧૪ પૂર્વો) એકહજાર વર્ષ સુધી રહેશે (પછી પૂર્વગતમાં જ્ઞાનનો વિચ્છેદ થશે.)

ભગવાન ! જેમ જંબૂદ્વીપના ભરતમાં આ અવસર્પિણીમાં આપનું પૂર્વગત આગમજ્ઞાન એક હજાર વર્ષ સુધી રહેશે. તેમ જંબૂદ્વીપના ભરતમાં આ અવસર્પિણીકાળમાં બાકીના (ત્રેવીશ) તીર્થંકરોનું પૂર્વગતજ્ઞાન કેટલો કાળ રહ્યું હતું ?

ગૌતમ ! કેટલાકનું સંખ્યાતો કાળ, કેટલાકનું અસંખ્યાતો કાળ. (૬૭૮)

ભગવાન ! આ જંબૂદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં આ અવસર્પિણીમાં આપનું તીથ (શાસન) કેટલો કાળ રહેશે ?

ગૌતમ ! જંબૂદ્વીપના ભરતમાં આ અવસર્પિણીમાં મારું તીર્થ એકવીશ હજાર વર્ષ સુધી ચાલશે. (સૂ. ૬૭૯)

ભગવાન ! જંબૂદ્વીપના ભરતમાં આ અવસર્પિણીકાળમાં આપનું તીર્થ ૨૧૦૦૦ વર્ષ ચાલશે. તેમ જંબૂદ્વીપના ભરતમાં ભાવિ ચોવીશમા તીર્થંકરનું તીર્થ કેટલો કાળ રહેશે ?

ગૌતમ ! ઋષભદેવ અરિહંત કૌશલિકના જિનપર્યાય (કેવળીપર્યાય) નો જેટલો કાળ (હજાર વર્ષ ન્યૂન એક લાખ પૂર્વ) છે. તેટલાજ સંખ્યાતા કાળ સુધી ભાવિ ચોવીશમા તીર્થંકરનું તીર્થ ચાલશે. (સૂત્ર ૬૮૦)

ભગવાન ! તીર્થ (સંઘ) એ તીર્થ છે ? કે તીર્થંકર એ તીર્થ છે ?

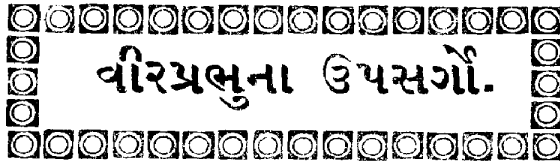
ગૌતમ ! ખરેખર અરિહંતો તે નિશ્ચયે તીર્થંકર (તીર્થનાયક) છે; પરંતુ તીર્થ તે ચાર વર્ણવાળો-શુણ્યુકત શ્રમણસંઘજ છે. તે આ પ્રમાણે— શ્રમણો, શ્રમણીઓ, શ્રાવણો, શ્રાવિકાઓ. (સૂત્ર ૬૮૧)

ભગવાન ! આગમ એજ પ્રવચન છે ? કે પ્રવચની એજ પ્રવચન છે ?

ગૌતમ ! ખરેખર અરિહંતો નિશ્ચયે પ્રવચની છે. જ્યારે દ્વાદશાંગી ગણિપિટક એજ પ્રવચન છે. તે આ પ્રમાણે-આચાર યાવત....દષ્ટિવાદ.

વીરપ્રભુના ઉપસર્ગો.

૨૨૭

(તેમના જીવનમાંથી સાંભળી સહનશિલતારૂપી ગુણ મનુષ્યે મેળવવો તેજ જયંતીએ ઉજવવાનો હેતુ હોવો જોઈએ.)

ચૈત્ર માસ ધર્મદૃષ્ટિએ ઉત્તમ મનાય છે. આ માસમાં શ્રી સિદ્ધચક્રે મહારાજની ભક્તિ-આયંબીલ તપ-ગોળી થાય છે, તેમજ આ માસમાં હનુમાનજી, રામચંદ્રજી અને જગદ્ગુરૂ મહાવીર પ્રભુ જેવા પવિત્ર પુરૂષોનો જન્મ પણ થયેલ છે. કેટલાક વખતથી કેટલેક સ્થળે એ વીર પરમાત્માની જયંતી ઉજવાય છે ઉજવાઈ ગયેલ હશે. માત્ર મેળાવડો, ભાષણ, પ્રભુતું જીવન ચરિત્ર કે પછી ભક્તિ તેટલું તો થયું હશે અને તે પણ દરવર્ષના રિવાજ મુજબ પ્રથા પ્રમાણે; પરંતુ જ્યાંસુધી જયંતી ઉજવવાનો હેતુ જે મહાપુરૂષની જયંતી ઉજવવાની હોય છે તેમના ગુણો, આચરણ, પ્રવૃત્તિ તેમાંથી થોડા ઘણા અંશે પણ આપણા જીવનમાં ન ઉતારીએ, બની શકે તેવી પ્રવૃત્તિ, ગુણો આચરણમાં ન સુકીએ ત્યાંસુધી તો માત્ર ઉપર કહ્યા પ્રમાણે રિવાજ, પ્રથા અને દેખાવ સિવાય વિશેષ કંઈ શી રીતે કહેવાય ?

આ લેખ લખવાનો હેતુ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે હોવાથી શ્રી વીરપરમાત્માના જન્મના મહિને આ અંક પ્રગટ થતો હોવાથી વીરપ્રભુના ઉપસર્ગો સંબંધી કંઈ આ લેખકનો લખવાનો ઇરાદો છે.

ભગવાન ! જે આ ઉગ્રકુલવાળા, ભોગકુલવાળા, રાજન્યકુલવાળા, ઇક્ષ્વાકુ-કુલવાળા, જ્ઞાતકુલવાળા તથા કૌરવકુલવાળા (ક્ષત્રિયો-રાજાઓ) છે. તે આ ધર્મમાં પ્રવેશ કરે છે ? આ ધર્મમાં પ્રવેશીને અષ્ટવિધ કર્મમળને પામીને છે ? પામીને સિદ્ધ થાય છે ? યાવત્....સર્વ કર્મનો અંત કરે છે ?

હા. ગૌતમ ! જે આ ઉગ્રકુલીન ભોગકુલીન વિગેરે તે યાવત્....અંત કરે છે અને કેટલાક હરકોઈ દેવલોકમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થાય છે.

ભગવાન ! દેવલોક કેટલા પ્રકારે છે ?

ગૌતમ ! દેવલોક ચાર પ્રકારે છે. તે આ પ્રમાણે—ભૂવનવાસી, વાણવ્યંતર, જ્યોતિષ્ક અને વૈમાનિક.

હે ભગવાન ! તે એ પ્રમાણે છે.

(૨:-૬-૬૮૩-૮૪ જંઘાચરણ વિઘાચરણ મુનિઓની ગતિ. ચૈત્યવંદન વિગેરે).

ભગવતીસૂત્ર સમાપ્ત.

(ચાહુ)

૨૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણે એક ટુંકારો, અપમાન, શારીરિક કે આર્થિક બીજા મનુષ્યે કરેલ નુકસાન સહન કરી શકતા નથી; પરંતુ શ્રી વીરપરમાત્માએ કર્મને કાપી મોક્ષ મેળવવા તેજ ભવમાં કેવા કેવા અન્યોએ કરેલા ઉપસર્ગો સહન કર્યા છે તે સંબંધી કંઈ જણાવવા આ લેખ લખાય છે.

વીરપ્રભુના તે જીવનમાં પરમાત્માની પ્રતીતિનું કારણ બીજા કારણો સાથે ઘોર ઉપસર્ગો સહ્યા તે છે. કોઈ પણ સામાન્ય મનુષ્યને પણ વીરપરમાત્મા પ્રત્યે જે પૂજ્યભુદ્ધિ થાય છે તેનું કારણ પણ ઉપસર્ગો સામે પ્રભુએ ધારણ કરેલ અપૂર્વ ક્ષમા છે. અને તે હુઃખો સાંભળનાર મનુષ્ય પ્રભુની અપૂર્વ સહનશક્તિનો ખ્યાલ કરી પોતાને થયેલ કોઈ હુઃખો વખતે દિલાસો મેળવી શકે છે. વ્યવહારમાં પણ એક મિત્રના પ્રેમની પણ કસોટી ત્યારે જ થાય છે કે જ્યારે ખરે વખતે આત્મભોગ આપી પોતાની જાતને તુચ્છ ગણી પોતાના મિત્રના કાર્યને માટે પોતાની જાત વેચવાને અને સહનશીલતા રાખવાને હર્ષપૂર્વક તૈયાર થાય છે. જ્યારે મનુષ્યને અસહ્ય હુઃખ પડ્યું હોય, મુશ્કેલી અને ખીડાથી દિડ્મૂઠ બની ગયો હોય અને જે જે માથે પડતું હોય તે શાંતપણે સહન કરવા પડતા હોય ત્યારે સત્ય અને ભલાઈ માટેની પવિત્ર માન્યતા, પ્રભુની ભક્તિ અને પ્રાર્થના ખરા રૂપમાં થાય છે; પરંતુ સુખ શાંતિ હોય અને ઠીકઠાક બધું ધોરણ ચાલતું હોય ત્યારે તેવી આતુરતા કોઈને લાગ્યે જ હોય છે. માટે વીરપ્રભુના વર્તન અને ગુણો સાથે આપણે સંબંધ રાખવાને આપણું માનુષિક ઉત્તમ આચરણ પ્રેમ અને પવિત્રતાથી ભરપૂર રાખવું જોઈએ અને વીરપરમાત્માએ તે ભવમાં મનુષ્યપણે જે હુઃખો સહન કર્યા છે અને તે વખતે પોતાના શરીરની બીલકુલ દરકાર નહિં રાખતાં તુચ્છ ગણી અને અનેક આત્માને તેથી પણ જે તાર્યા છે તેનો ખંતપૂર્વક અભ્યાસ કરી, તેમના અદ્વિતીય જીવનને આપણા હૃદયમાં આળેખી રાખવું જોઈએ. ગમે તેવા દૈવિક ઉપકારના કાર્યથી પરમાત્માનો પ્રેમ મનુષ્યથી મેળવાતો નથી. અખૂટ દૈવી શક્તિ વીરપ્રભુમાં હતી, તેટલું જ નહિં પરંતુ જેનામાં આખું બ્રહ્માંડ ઓલાવવાની શક્તિ હતી છતાં તે પોતે હુઃખો સહન કરે છે તેથી જ તેમના અજળ અને અનંત સહનશીલપણાની અપૂર્વ ખાતરી થાય છે.

વીરપ્રભુને તેવે વખતે પોતાની શક્તિ બતાવવામાં કોઈ પણ વાંધો નહોતો, તેમના જ્ઞાનનો ખજાનો પણ અખૂટ અને ભરપૂર હતો અને અનંત શક્તિનો પ્રવાહ પણ ચાલુ હતો; તેઓશ્રીના ઉપકારના કિરણોનું અજવાળું ઓછું કરવાને કોઈપણ અંધકારમાં તાકાત નહોતી. તેમનો આત્મા સર્વશક્તિમાન હતો; પરંતુ તે છતાં તેમણે અતિ સહનશીલપણે જે ઘોર ઉપસર્ગો સહન કરી કર્મશત્રુઓનો પરાજય કર્યો છે તેનું રહસ્ય સમજવાથી, મનન કરવાથી મનુષ્ય આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ જાય છે.

વીરપ્રભુના ઉપસર્ગો.

૨૨૮

વીરપ્રભુનો આત્મભોગ બુદ્ધા જ પ્રકારનો હતો. મનુષ્યને જે કુદરતી બક્ષીસ મળેલી હોય છે તે માત્ર જોતાં વીર પરમાત્મામાં શ્રેષ્ઠતા અને ભલાઈનો જે અખૂટ ખજાનો હતો, પ્રાણીઓના ઉદ્ધારને માટે ઉપકારની લાગણીનો જે પ્રવાહ છુટતો હતો અને જેની બરોબરી કરવાને કોઈપણ સામર્થ્યવાન નહોતું તેમજ તેની જગ્યા રોકે તેવો કોઈપણ મનુષ્ય આ કાળમાં આ પ્રદેશમાં અસ્તિત્વ ધરાવતો નહોતો તે શ્રી વીરપ્રભુના આ ઉપસર્ગો અને તે સામે રાખેલ સહન-શીલતા કોઈ ઉંડા રહસ્યને સૂચવે છે. જગતના અનંત પદાર્થોમાં બે મુખ્ય છે. અને તેમાં સૌથી ષ્ઠતા આત્માની છે. આત્મા અનાદિ છે અને નિશ્ચયથી પરમાત્મા સ્વરૂપી હોવાથી જગતનો બીજો પદાર્થ તેની બરોબરી કરી શકે તેવું નથી. સઘળા આત્માઓ અનાદિકાળથી અપૂર્ણ છે, કર્મની મલિનતા પણ અનાદિકાળથી તેને લાગેલી છે; પરંતુ માત્ર વીરપરમાત્મા તે વખતે એકજ પવિત્ર આત્મા હતા અને બીજાઓ તે વખતે જે જે પવિત્ર થતા હતા તેવું આલંબન માત્ર વીરપ્રભુ જ હતા. શ્રી વીરપ્રભુએ હજારો જીવોના એકજ આધારરૂપ પોતાના શરીર અને આત્માને દુઃખોનો અસહ્ય વરસાદ સહન કરવાને તત્પરતા બાજુ જણાવી હોય તેમ જોવાય છે. પૂર્વકર્મના શત્રુને દૂર કરવાનો જ જે માત્ર ઉપાય હતો તે કર્યા વગર સંપૂર્ણપદ પ્રાપ્ત ન થાય એવું જેને જ્ઞાન હતું તેમણે તેજ ઉપાયથી કર્મશત્રુપર જીત મેળવી અને ક્ષણિક એવા શરીર ઉપર પોતાનો આધાર રાખતા અસંખ્ય જીવોના આત્માને પોતાની પેઠે જ કર્મ શત્રુ ઉપર વિજય મેળવવામાં સહાયતા આપી. ઘણા લાંબા કાળના ઘેર પાપી મનુષ્યો-આત્માઓ અને ભવિષ્યમાં પણ ઘણાકાળે જેઓ પવિત્ર ન થાય તેવા વર્તમાન જીવો તેમના ઘેર ઉપસર્ગો જોઈ અને તેઓશ્રીએ ખતાવેલ વ્રત-તપ-સંયમ આદિ માર્ગોનું અવલંબન લઈને પોતાનું શ્રેય કરવાને સમર્થ થયાના દાખલાઓ આજે શાસ્ત્રોમાં છે. જગતના ઇતિહાસમાં વીરપ્રભુનું આ પ્રકારનું દુઃખમય જીવન એક અતિ ચમત્કાર ઉત્પન્ન કરે તેવું છે. અસહ્ય દુઃખો વખતે જેમના ચક્ષુઓ આંસુ વગર રહ્યા છે, જે દુઃખો સહન કરતી વખતે એક શબ્દોચ્ચાર પણ કર્યો નથી અને દુઃખ દેનાર ઉપર અનુકંપા દાખવી તેની દયા ચિંતવી છે તેમાં અનેક ઉમદા છુપા રહસ્ય રહેલા છે. વળી અનેક ઉપસર્ગો સમતાલાવે સહન કરી જેમ તેમણે પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કર્યું છે તેમ હજારો જીવોને પણ પરમાત્મપદ અપાવ્યું છે. આજ જીવન વૃત્તાંત શાસ્ત્રકારોએ જણાવ્યું છે, તેજ આપણને આધારરૂપ છે અને તેમાં જે રહસ્ય છે તે જેઓ આજે પણ સમજે છે તેઓ પોતાની ઉન્નતિનો માર્ગ સરલ કરી શકે છે. એ ઉપસર્ગમય ચરિત્ર સાંભળતાં મનુષ્યનું હૃદય દ્યાર્દ્ર થાય છે, કર્મશત્રુ પ્રત્યે તિરસ્કાર છુટે છે અને તેનાથી મુક્ત થવા માટે ગમે તે સહન કરવાને શ્રેષ્ઠ આત્મા પ્રયત્નવાન થાય છે. ચરિત્ર સાંભળવાનો, શુણ્ણગ્રામ કરવાનો, જ્યંતી ઉજવવાનો હેતુ વીર પ્રભુ જેવા થવા પ્રયત્ન કરવો તેજ છે.

I. A.

૨૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

卐

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

卐

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૦૩ થી શરૂ.)

અનુ—વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

જીવ અને જગત્ પોતાની આંતરિક અવસ્થામાં પ્રહ્લ જ છે. મનના ક્રિયા-કલાપોને લઈને આ સાચું ભાન થાય છે.

તમારા મનના સંકલ્પને લઈને જ જગત્ પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપમાં આવે છે અને એવા સંકલ્પના ત્યાગની વાત તમને કહેવામાં આવે છે, જો તમને આ જગત્થી પર સત્સ્વરૂપમાં વિચરણ કરવાની ઇચ્છા હોય તો—

શરીરને બધા સાંસારિક કામોથી ખેંચી લેવું એ જ મોક્ષ નથી પરંતુ બધી અશુભ વાસનાઓ તથા સાંસારિક પદાર્થોની આસક્તિથી દૂર થઈને પણ એની વચમાં કામ કરવાની મનની એક અવસ્થા છે. તમારે જગત્ની અંદર જગત્-દ્વારા જ લગવાનનો અનુભવ કરવો પડશે. એ ધર્મગ્રંથોનો સાર અને બોધ છે.

તમે મૌન સાધન કરવા લાગશો તો શરૂઆતમાં તમને કંઈક મુશ્કેલ લાગશે. વૃત્તિઓ એકવાર જળરહસ્ત આક્રમણ કરશે. અનેક જાતના વિચારો આવશે અને તમને મૌન તોડવા માટે વિવશ કરશે. એ મનની વ્યર્થ કલ્પનાઓ તથા માયા છે. નિર્ભય બનો, બધી શક્તિઓને લગવાનમાં કેન્દ્રીભૂત કરો. મનને પૂરેપૂરું કામે લગાડો. સંગ અને સંભાષણની ઇચ્છા નષ્ટ થઈ જશે. તમને શાંતિ પ્રાપ્ત થશે. વાક્-ઇન્દ્રિય મનને બહુ જ ખેંચે છે.

‘ મૂઢ અવસ્થા ’ મનની એક શાંતાવસ્થા છે, જેમાં કેટલોક વખત કોઈ વસ્તુ માટે નથી રાગ થતો; તેમ નથી દ્વેષ થતો. એ જાગૃત અવસ્થાની વાત છે. એ મનની એક ઉદાસીનાવસ્થા છે, ધ્યાનમાં એ એક વિદ્ન છે. એને દૂર કરવી પડશે. બીજા અનુભવી સાધક તેનાથી સમાધિના ભ્રમમાં પડી જાય છે.

પ્રકૃતિ મનને કદિ પણ ખાલી નથી રહેવા દેતી. એક ચિંતા દૂર થાય છે કે તરત જ બીજી ઉભી થાય છે. મન કદિ પણ ખાલી નથી હોતું, તેનો પૂર્વ ભોગ અનન્ત છે.

વાસનાને આપણે વિવેક, વિચાર, સાત્વિક આહાર, જપ, સ્વાધ્યાય, પ્રાણ-યામ, સત્સંગ વિગેરેથી નિયંત્રિત કરવી જોઈએ. ત્યારે જ તમને આધ્યાત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત થશે.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૨૩૧

જ્યારે આપણે ખૂબ ધ્યાન આપીને કોઈ પુસ્તક વાંચીએ છીએ ત્યારે આપણું મન ભાવોમાં જામી જાય છે. એવી રીતે ઇશ્વરના ધ્યાનમાં પણ મન કેવળ આત્મભાવનામાં જામી જાય છે.

‘મનઃ કલ્પિત જગત્’ સંસાર મનની કલ્પના માત્ર છે. મન કોઈ એવું સ્થૂલ દ્રવ્ય નથી કે જેનાથી આપણે જોઈ શકીએ કે સુંઘી શકીએ. તેનું અસ્તિત્વ કયાંય પણ નથી દેખાતું. તેના પરિમાણનું અંદાજ નથી કરી શકાતું. મન પોતાના અસ્તિત્વ માટે દેશ વિશેષની અપેક્ષા નથી રાખતું. એની પ્રકૃતિની ભાવનાથી પ્રભાવિત થયા વગર તમે તેને વશ કરવાનો ચત્ન નથી કરી શકતા. ઉંચા વિચારોથી મનની ગતિ રોકાય છે અને હલકા વિચારોથી તે ઉત્તેજિત થાય છે. તેથી માણસોએ આધ્યાત્મિક પુરૂષોનો સંગ કરવો જોઈએ અને જે મનુષ્યો સમાજમાં ખરાબ ગણાતા હોય તેવાના સંગથી બચવું જોઈએ.

મન આ ભૌતિક શરીરનું સૂક્ષ્મ રૂપ છે. ભૌતિક શરીર મનનું બાહ્ય રૂપ છે, તેથી જ્યારે મન વિષમ થાય છે ત્યારે શરીર પણ વિષમતા પ્રાપ્ત કરે છે. જેવી રીતે વિષમ આકૃતિના પુરૂષને જોઈને કોઈપણ મનુષ્યના હૃદયમાં પ્રેમ અને આનંદનો ઉદ્ભવ નથી થતો તેવી રીતે વિષમ મનવાળો પુરૂષ પણ કોઈના હૃદયમાં પ્રેમ અથવા આનંદનો ઉદ્ભવ નથી કરી શકતો. મન મુખાકૃતિમાં ખૂબ સ્પષ્ટરૂપે પોતાની જુદી જુદી અવસ્થાઓને પ્રતિબિંબિત કરે છે જે બુદ્ધિમાન પુરૂષ બહુ જ રહેલાઈથી સમજી શકે છે. જેમ જીભ પેટના વિષયની સૂચક છે તેમ મુખાકૃતિ મનના વિષયોની સૂચક છે.

ઇર્ષ્યા અને દ્રેષ બે મહાન ભયંકર વાસનાઓ છે. આપણા શરીર-અંધારણમાં એની જડ એટલી બધી ઉંડી ગઈ છે કે તેને ઉખેડી નાંખવી બહુ જ મુશ્કેલ છે. રાગ અને દ્રેષ જેટલા ભયાનક છે એટલું અભિમાન નથી. જ્યારે મનુષ્ય કોઈ ઉચ્ચપદ પ્રાપ્ત કરે છે અને વધારે દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવા લાગે છે અને તેને બધા સન્માન આપે છે, તેના વખાણ કરે છે ત્યારે તે બહુજ અભિમાની થઈ જાય છે. પછી જ્યારે તે તે પદ ઉપરથી ઉતરી જાય છે અને દ્રવ્યોપાર્જન બંધ થઈ જાય છે ત્યારે તેનું અભિમાન પણ જતું રહે છે. બધે ભૂખે મરનાર માણસો બહુજ નમ્ર હોય છે અને સફલ મનુષ્યો અભિમાની હોય છે પરંતુ ઇર્ષ્યા અને દ્રેષ એવી વાસનાઓ છે કે જેની જડ ખૂબ ઉંડી જતી જાય છે અને જેને ઉખેડી નાંખવામાં હમેશાં કઠિન પરિશ્રમની જરૂર પડે છે. સતત વિચાર અને તેની વિરૂદ્ધ વૃત્તિઓ-પ્રેમ, દયા, સહાનુભૂતિ, કરૂણા દ્વારા એ ઘોર વાસનાઓનો મૂલોચ્છેદ થઈ શકે છે.

વિષયો દ્વારા મન આપણને લલચાવે છે. જ્યાં સુધી આપણને વિષયની

૨૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રતિ નથી થતી ત્યાં સુધી તે દ્વંદ્વથી એક સુખદાયી પદાર્થ લાગે છે. પછી જ્યારે આપણને તે વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તે વસ્તુ આપણને દુઃખ અને સંતાપ આપનાર જણાય છે. ઇચ્છા દુઃખમય થઈ જાય છે. વિષય એવો માયિક છે કે તે બુદ્ધિમાન પુરૂષને પણ ભ્રમમાં નાખી દે છે. વસ્તુતઃ એજ પુરૂષ બુદ્ધિમાન છે કે જે એ વિષયોની માયાબળને નષ્ટ કરી દે છે.

મનને વશ કરવા માટે જે બાબત અત્યંત જરૂરી છે. પ્રાણનિરોધ અને સંગ ત્યાગ. સંગ ત્યાગનો અર્થ સંસારથી અલગ થઈ જવું એમ નથી પરંતુ સંસારના વિષયોની આસક્તિથી તથા તેની કામનાથી પ્રથમ અલગ થવું એ છે.

ઈશ્વરને મનદ્વારા જોવો જોઈએ. ઈશ્વર એવા મનદ્વારા જોઈ શકાય છે કે જે મોક્ષના ચાર ઉપાયોથી યુક્ત હોય છે, જે શમ, દમ, યમ, નિયમના અભ્યાસદ્વારા શુદ્ધ અને સૂક્ષ્મ થઈ ગયું હોય છે, જે યોગ્ય ગુણના ઉપદેશથી યુક્ત હોય છે તથા જે શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસનમાં મગ્ન થયેલું હોય છે.

મનમાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થવાથી દિવ્ય જ્ઞાનનું પ્રથમ પગથીયું પ્રાપ્ત થાય છે.

મનની ખરી શાંતિ બહારથી નથી આવતી, પરંતુ જ્યારે મન વશ થાય છે અને તેનું ચિંતન રોકાય છે ત્યારે તે તેવા મનમાં ઉત્પન્ન થાય છે. વાસનાઓ અને ઇચ્છાઓ રોકવામાં ઘણો જ પરિશ્રમ કરવો પડશે. ત્યારે જ તમારી ક્રિયાત્મક પ્રકૃતિ વશીભૂત થશે, તમને વિશ્રામ મળશે અને તમારા વિચારો શાંત થઈ જશે. સત્વગુણથી વિભૂષિત થયેલું મન જ મનુષ્યને શાંત અને ધીર બનાવી શકે છે, પરંતુ રજોગુણથી યુક્ત મન મનુષ્યને બેચેન કરી મૂકે છે અને શાંતિથી બેસવા નથી દેતું. મન ઉપર આહારની સુખ્ય અસર છે. એ આપણા હંમેશના અનુભવની વાત છે, મધ માંસ ઉપચુત્ત ઉત્પન્ન કરે છે અને મનમાં ભોગ-વાસનાને ઉત્તેજિત કરે છે. બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રકારના ભોજન મન તેમજ મગજના બુદ્ધા બુદ્ધા ભાગોમાં બુદ્ધા બુદ્ધા પરિણામ ઉપસ્થિત કરે છે. ભારે, કિંમતી, અજીર્ણ ઉત્પન્ન કરનાર ખોરાક લેવાથી મનને વશ કરવાનું ઘણું અઘરું થઈ પડે છે. મન હંમેશાં વાંદરાની માફક દોડે છે, ભટકે છે અને કુટ્યા કરે છે. દાડથી મનમાં ભયંકર ઉત્તેજના થાય છે. દાડ પીતા રહેવાથી મન કદિ પણ વશ નથી થઈ શકતું.

નિરંતર ઈશ્વર ચિંતન કરો. મનને હંમેશાં ઈશ્વર તરફ પ્રેરિત કરતા રહેવું જોઈએ. ઈશ્વરના ચરણ કમળમાં મનને એક સુંદર રેશમી દોરીથી બાંધી દો. એવી જ કલ્પના કરો. મનમાં કોઈ પણ સાંસારિક વિચારને ઘુસવા ન દો. મનને કોઈ પણ પ્રકારના શારીરિક કે માનસિક ભોજોના વિષયનું ચિંતન કરવા

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૨૩૩

ન હો. જ્યારે તે એવા વિચારો કરવા લાગે ત્યારે એને હથોડાથી સારી રીતે ટીપો. ત્યારે જ તે ઇશ્વર તરફ વળશે. જેવી રીતે ગંગા સતત વહ્યા કરે છે તેવી રીતે ઇશ્વરભાવના હમેશાં પ્રભુ તરફ વહ્યા કરવી જોઈએ. જેવી રીતે તેલ એક પાત્રમાંથી બીજા પાત્રમાં રેડતાં અસ્ખલિત પડે છે, જેવી રીતે ઘડીયાળનો અવાજ કાનમાં અસ્ખલિત સ્વરધારાના રૂપમાં પડે છે તેવી રીતે મન ઇશ્વર તરફ ધારાપ્રવાહવત્ નિરંતર વહ્યા કરવું જોઈએ.

હમેશાં પ્રસન્ન રહો. હસતું જ મુખ રાખો. વિષાદયુક્ત અને મલિન મન કેવી રીતે ઇશ્વર ચિંતન કરી શકે? હમેશાં ખુશમિજબ રહેવાનો યત્ન કરો. પ્રસન્નતા તમારો પોતાનો સ્વભાવ છે. એને અનવસાદ કહે છે. સાધકોએ તો આ પ્રસન્નતાની અવસ્થા જરૂર પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ.

મનમાં હદ બહારના હર્ષને ધુસવા ન હો, એ તો પ્રસન્નતાની સીમાનુ અતિક્રમણ કરે છે, પહેલાં કહેવાઈ ગયું છે તેમ મન હમેશાં સીમા તરફ હોડવા લાગે છે, તે સીમા સુખની હોય કે દુઃખની. સીમા પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રતિક્રિયા ઉત્પન્ન થાય છે. અત્યધિક આનંદમાં મન કદિ પણ શાંત થતું નથી. મન પ્રસન્ન હોય પણ શાંત હોવું જોઈએ. એને કદિ પણ અધિકતા તરફ હોડવા ન હો. મનને સ્વસ્થ દશામાં, માધ્યમિક સુખની અવસ્થામાં રાખો, મનુષ્ય અત્યધિક દુઃખના આઘાતથી મરી જાય છે તેમ તે અત્યધિક સુખના આઘાતથી પણ મરી જાય છે.

આ સંસાર ત્યાં સુધી જ છે જ્યાં સુધી મન છે. જેવું મન અનુપસ્થિત થાય છે કે તરત જ મન પણ વ્યાપ્ત જાય છે. એટલા માટે જ મનને નષ્ટ કરી દેવું જોઈએ. બધું સુખ દુઃખ મનમાંથી જ ઉદ્ભવે છે. જેવી રીતે મન શુદ્ધ વિવેક તથા આધ્યાત્મિક સાધનામાંથી નષ્ટ થાય છે તેવી રીતે સુખ દુઃખ પણ નષ્ટ થઈ જશે.

આપણો ખરેખરો શત્રુ કોણ છે? આપણું નહિ જીતાયલું મન.

મન પરમાત્માના પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનનો વિષય છે. આત્મા મનના બધા દર્શ્યો જેવા કે ઇચ્છા, ક્રોધના, સંદેહ, વિશ્વાસ, અવિશ્વાસ, લજ્જા, વિચાર, ભય વિગેરેનું અવલોકન કરે છે. એ તો આકાશની માફક નિર્વેપ અને અસંગ રહે છે.

૨૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન સમાજમાં લેવાતી કેળવણી સંબંધી ભાષણ.

તા. ૧૮-૩-૩૨ ના રોજ શ્રી પાલીતાણા શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળમાં મી. નરોત્તમદાસ બી. શાહે વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ આપેલ ભાષણની સમાલોચના.

મી. નરોત્તમદાસ બી. શાહ, મુંબઈમાં પોતાના કુરસદના વખતમાં જૈનોની સેવા સારી કરે છે. જૈન કોમની કેળવણી અને આરોગ્યતા એ એ વિષયોના જાણવા પ્રમાણે તેઓ ખાસ અભ્યાસી છે. આ ભાષણ જૈનોમાં શિક્ષણ સંબંધી વર્તમાન સ્થિતિ કેવી તે ઉપર છે. સરકારે કરેલા છેલ્લા વસ્તીપત્રક ઉપરથી જૈનોમાં કેળવણી સંબંધી સ્થિતિ આંકડાઓ દાંડી ખતાવી આપ્યું છે કે મુંબઈ ઇલાકામાં જૈન સમાજને કેળવણી આપવાની નેમ ગમે તે પ્રમાણમાં યોગ્ય ગણાતી હોય છતાં સેંકડે દર ટકા જેટલી વસ્તી બીલકુલ લખી વાંચી શકતી નથી. તેથી સરકારની તે પ્રમાણે બેદરકારીપણું જણાય તે સ્વાભાવિક છે. હવે જૈનોની કેળવણીની સ્થિતિ સંબંધે છેલ્લા વસ્તીપત્રકના આંકડાઓ રજુ કરતાં તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે માધ્યમિક કેળવણી પ્રાપ્ત કરવા માટે કેટલી બધી બેદરકારી જૈનો તરફથી ખતાવવામાં આવે છે તેનું સ્પષ્ટીકરણ કરેલ છે અને જણાવ્યું કે આવી શિક્ષણશાળાના કાર્યમાં રસ લેનારાઓએ ખાસ ધ્યાન આપવા જરૂર છે. કેળવણીથી મનુષ્ય રફતે રફતે આગળ વધે છે અને તેઓની શક્તિ ખીસે તો તે મહાન પુરુષ બને છે, તે માટે ગાંધીજી, ગોખલે, ફીરોજશાહ વગેરેના દાખલા આપી તે વસ્તુ સિદ્ધ કરી છે. વળી શિક્ષણ લીધાથી આચાર, વિચાર અને રહેણી કરણી અને ચારિત્ર કેટલું સુધરે છે તે પણ આ ભાષણમાં ખતાવી આપ્યું છે. આ મનની કેળવણી સાથે તનની કેળવણી પણ કેટલી ઉપયોગી અને જરૂરીવાળી છે તે જણાવી આ ગુરુકુળમાં તેના ઉપર લક્ષ આપવામાં આવતું હોવાથી પોતે આનંદ જાહેર કરે છે. વળી જૈન કોમના બાળકોને માધ્યમિક કેળવણી આપવા માટે જોઈતી જોગવાઈઓ, સામગ્રીઓ તૈયાર કરવા સાથે કેળવણીની રીઠીમાં સમાયેલી ખામીનો જે દોષ હોય તે આવી સંસ્થા મારફતે દૂર થઈ શકતો હોવાથી આંખ આગળથી અંધકારનો પડદો કોમે દૂર કરી અને આવી જાતના ગુરુકુળો દરેક પ્રાંતવાર થાય તેવી આકાંક્ષા માધ્યમિક શિક્ષણ લેવાની જરૂરીયાતનો હું હિમાયત કરનારો હોવાથી રાખું છું. જૈનકોલેજ કરતાં મીડલ અને હાઇસ્કૂલોની જૈનકોમમાં વિશેષ જરૂરીયાત હું જોતો હોવાથી જૈનોએ પોતાની સખાવતનો ઝરો આ તરફ મુખ્યત્વે વહેવડાવવાની જરૂર છે અને માધ્યમિક શિક્ષણ કોમમાં ફરજિયાત થવું જોઈએ અને પદાર્થને છોડી પડછાયાને પકડવામાં અને સંગીનતાને છોડી તકલાદી બહારની ટાપટીપ તરફ મોહીની ખતાવવાના પ્રયત્નમાં કોઈ સરસમાં સરસ યોજનાને સહન કરવું પડે છે તે વસ્તુને જૈન સમાજે છોડી જૈન સમાજે આવા સાર્વજનિક ખાતાને શિક્ષણની સંસ્થાને કોમના હિતના સવાલ માટે એક અવાજે દરેક જૈનભાઈઓએ ટેકા આપી પોતાની બનતી શક્તિ અને ફરજ બળવવા પાછા હાંકવું નહિં જોઈએ.

વર્તમાન સમાચાર.

૨૩૫

આ સંસ્થાની કમીટી તરફથી અનુભવ મેળવવા શિક્ષણ સંબંધી તપાસ કરવા મી. નરેશભદ્રાસ બી શાહને પાલીતાણે મોકલવામાં આવ્યા હતા કે જેઓએ ઘણા દિવસો રહી બરાબર તપાસ કરેલ છે તે માટે તેમજ આ વિષયમાં પોતાનો અનુભવ જે પ્રકટ કરેલ છે તે માટે તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે.

વર્તમાન સમાચાર

(રામસેન તીર્થમાં ગ્વાલીયરના આમરાજની માતાએ કરેલી સેવાવૃત્તિ)

સંવત્ ૮૦૭ માં દીક્ષિત થયેલા શ્રી બપ્પભટ્ટ મહારાજ એકદા સ્થંડિલભૂમિ ગયા તેવામાં વૃષ્ટિ થવા લાગી. તેથી તે એક દેવળમાં જઈ ઉભા, તેવામાં એક સુંદર રૂપ અને ભવ્ય આકૃતિવાળો પુરુષ ત્યાં આવ્યો. તે દેવળમાં શ્યામ પથ્થર ઉપર કોતરેલી એક પ્રશસ્તિ હતી. આગતુક પુરુષે તે વાંચી અને બપ્પભટ્ટને તેનો અર્થ કરવા કહ્યું, તેમણે સ્પષ્ટ અર્થ કહ્યો; જે સાંભળીને તે પ્રસન્ન થયો. વર્ષા બંધ થતાં તે બન્ને ઉપાશ્રયે ગયા, આચાર્ય સિદ્ધસેને તેનું નામ પૂછતાં તેણે ખડીના દુકડાથી પોતાનું નામ ‘આમ’ આ પ્રમાણે લખ્યું. તેના આ વિવેકથી આચાર્ય ઘણા જ પ્રસન્ન થયા અને વિચાર કરવા લાગ્યા કે આને છ મહિનાનો હતો ત્યારે અમોએ ડીસા પાસે આવેલ રામસેનમાં જોયેલ છે. પીલુડીના વૃક્ષની છાયામાં આને વસ્ત્રની ઝાલીમાં સુવાડ્યો હતો અને એની માતા પીલુ વીણતી હતી. પૂછપરછ કરતાં જાણવામાં આવ્યું કે તે કણોજના મૌર્યવંશી યશોવર્મા રાજની રાણી છે અને બીજી રાણીની ખટપટના પરિણામે રાજ્યે કાઠી મૂકવાથી આવી રીતે વન્યવૃત્તિથી જીવન ગુજારે છે. આ ઉપરથી અમોએ તેણીને આશ્વાસન આપીને મોટા અક્ષરે “ રામસેણમાં ચૈત્યના અધિકારમાં રખાતી હતી; ત્યાં ચૈત્યની શુશ્રૂષા કરતી સુખે રહેતી હતી.” ઇત્યાદિ વૃત્તાંત શ્રી બપ્પભટ્ટી પ્રબંધથી જાણ્યો. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે આ તીર્થ સં. ૮૦૭ પહેલાંનું પ્રાચીન છે. તેના જીર્ણોદ્ધારમાં મદદ કરવા મહારાજશ્રી હંસવિજયજીએ ઉપદેશ આપતાં હાલમાં ડીસાકેંપના શ્રાવક યુનીલાલ શેઠે ગુજરાતી તથા મારવાડી ભાષાઓને બોલાવી ટીપ કરી છે તેમજ મુશ્કેલીવાદવાળા બાણ રાજ વિજય-સિંહજી તરફથી જીર્ણોદ્ધાર તથા ધર્મશાળામાં રૂ. ૨૫૨) આવેલા છે. બીજા સદ્ગૃહસ્થોને જીર્ણોદ્ધાર તથા ધર્મશાળા વાસ્તે મદદ કરવી હોય તો-પાલજીપુર તાબે ડીસાકેંપમાં શા. લક્ષ્મીભાઈ નહાલચંદની દુકાને કરવી.

श्री आत्मानन्द जैन गुरुकुल पंजाब गुजरांवाला के षष्ठ वार्षिकोत्सव का विवरण.

श्री आत्मानन्द जैन गुरुकुल गुजरांवाला का षष्ठ वार्षिकोत्सव ईस्टर की छुट्टियों में २५, २६, २७ मार्च सन् १९३२ ई. को गुरुकुलके इहाते में सफलता पूर्वक हुआ। प्रबन्धक समिति के सदस्य २३, मार्च ही को आगये थे। २३ और २४ मार्च को प्रबन्धक समिति की बैठकें होती रहीं। २५ मार्च को गुजरांवाला टाउन स्टेशन पर मनोनीत सभापति का बड़ी शान से स्वागत किया गया। जुलूस शहर के मुख्य २ बाजारों में होता हुआ वहीं समाप्त हुआ। २ बजे दोपहर को सभापतिजीने छात्रों की बनाई हुई वस्तुओं की प्रदर्शनी का उद्घाटन किया। जनता ने प्रदर्शनी की वस्तुओं को भली भांति देख कर प्रशंसा की। सभापतिजी ने अपने भाषण में समाज की आवश्यकताओं और गुरुकुल शिक्षण की उपयोगिता पर प्रकाश डाला। इस अवसर पर श्रीयुत सभापति शेठ बाबु साहेब बहादुरसिंहजी सिधी कलकत्ता निवासी के साथ दो और सज्जन कलकत्ते से पधारे थे। व उत्सव में सम्मिलित होने वाले सज्जनों में मुनि तिलकविजयजी, मुनि कृष्णचन्द्रजी, यति विनयविजयजी, पं. जुगलकिशोरजी, पं. सुखलालजी, सेठ दयालचन्दजी, लाला दौलतरामजी, प्रो. ज्ञानचन्द्रजी, डा. बनारसदासजी, बा. गोपीचन्द्रजी और बाबू मूलचन्द्र बोहरा आदि सज्जनों के अतिरिक्त श्रीमति रामादेवजी, और श्रीमति दुर्गादेवीजी के नाम उल्लेखनीय हैं। जाति के प्रसिद्ध सज्जनों के संदेश सुनाये जाने के पश्चात् गुरुकुल की सन् १९३१ के हिसाब और रिपोर्ट सुनाये गये। विद्यार्थियों की फौजी ड्रिल हुई। रात को ८ बजे से विद्यार्थियों के भजन सम्वाद आदि के बाद बहिन रामदेवीजी का स्त्री समाज के सुधार पर व्याख्यान हुआ।

२६ मार्च को प्रबन्धक समिति की बैठक के बाद संरक्षकों की मीटिंग हुई और २ बजेसे वि. के. भजन व्याख्यान के बाद मुनि तिलकविजयजी का व्याख्यान हुआ। पं. जुगलकिशोरजीने पं. सुखलालजी का प्रभावशाली निबंध जैन सम्प्रदायों के भेदाभेद पर हुआ। सभापतिजीने परिचार्य वि. को तत्काल बोलने को कहा। विद्यार्थी सफलता पूर्वक बोले। परिणाम स्वरूप पं. सुखलालजीने वि. और शिक्षकों को उत्साहित किया। रात्रि को वि. के व्याख्यान, भजन और संवाद के पश्चात् डाक्टर K. N. Sitaram M.A.Ph.D. curator

central museum Lahor. का प्रभावशाली व्याख्यान “जैन धर्म का भारत के कला कौशल्य में स्थान ” पर हुआ । उन्होंने बड़ी योग्यता सेकड़ों अकादमिक प्रमाण देकर यह सिद्ध किया कि जैनधर्म भी किसी समय में राजधर्म रह चुका है । भारत का कोई प्राकृतिक दृश्य ऐसा नहीं है जहां पर जैन मंदिर, जैन मूर्ति और जैनियों की यादगार न हो, कई शताब्दियों तक जैनधर्म वही भारतीय जनता का धर्म रहा है ।

२७ मार्च को शिक्षा समिति की मीटिंग के बाद नये वि. का प्रवेश संस्कार हुआ । तदनन्तर डा. K. N. Sitaram M.A Ph D. का दूसरा भाषण अंग्रेजी ही में “ जैनधर्म का मानव समाज को संदेश ” पर हुआ, जिस में बतलाया कि अहिंसा के सन्देशने २५०० वर्ष पहले जिस सुख और शांति को स्थापित किया था वही अहिंसा का सन्देश आज फिर दुनिया को जीवन प्रदान कर रहा है । दोपहर को २ बजे से विद्यार्थियों के भजन, संवाद और भाषण के बाद श्रीमति दुर्गादेवीजी का भाषण हुआ । तत्पश्चात् पं. सुखलालजीने जनता को समझाया कि जैन जाति को अहिंसा का सदुपेयाग भूल गया है कि अहिंसा की जान सेवा है और सेवा का क्षेत्र जैनियों का विशाल होना चाहिये । सभाने के एक भाई के गायन और जंडियाले के भा. प्यारेलालजी के व्याख्यान के पीछे त्रस्टी, ऑडीटरान और प्रबन्धक समिति के सदस्यों का चुनाव हुआ । रात को वि. के भजन, संवाद और वाद विवाद प्रबन्धक समिति का चुनाव १२ बजे तक हुआ और उत्सव सहर्ष समाप्त हुआ ।

गुरुकुल को श्री सुमतिविजयजी व अन्य मुनिराजों की प्रेरणा से नारो-वाल निवासी भा. दिखीराम जंगीरीमलजीने अपनी सारी संपत्ति जिस का अन्दाजा लगभग १५००० किया जाता है दान की जिस के लिए वसीयतनामा रजिस्ट्री हो चुका है । और भी दान की कई छोटी २ रकमें प्राप्त हुई । इस अवसर पर श्री हस्तिनापुर तीर्थ क्षेत्र समिति की एक बैठक भी हुई । और पंजाब जैन महासभा की भी बैठक हुई । पंजाब जैन स्त्री समाज का भी अधिवेशन हुआ । संरक्षक-परिषद में गुरुकुल के संबंध में बहुतसी ठीक २ बातें संरक्षकों को बताई गई, जिनसे उन के भ्रम दूर हुए । अधिवेशन अपने उद्देश्य के लिहाजसे अति सफल हुआ ।

—मानद मंत्री.

૨૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુધારો.

ગયા અંકના પૃષ્ઠ ૧૯૦ લીંટી પાંચમીમાં XXXXX “ અપરિતાપને માટે થતા નથી ” તેને બદલે “ અપરિતાપ તાપને માટે થાય છે ” તેમ વાંચવું.

ડૉં નગીનદાસનો સ્વર્ગવાસ.

ડૉં નગીનદાસનું ચોત્રીશ વર્ષની ભરયુવાન વયે અકાળ મૃત્યુ સાંભળતાં કોઈ પણ જાનને શોક થયા સિવાય રહે નહિં. આ ઉછરતા યુવાન નરરત્ન પાસેથી જૈન યુવાનોએ ઘણી આશાઓ રાખેલી; કારણકે કુનેહથી અને વગર ભીતિએ માર્ગે દોરનાર સુકાની જેવા યુવકો માટે તેઓ નાયક જેવા હતા. ભાઈ નગીનદાસ અર્થશાસ્ત્રના પ્રોફેસર હતા અને જનારસની હીંદુ યુનીવર્સિટીમાં પણ શિક્ષક તરીકે કામ કર્યું હતું. છેલ્લા કેટલાક વખતથી સીડનહામ કૉલેજમાં જોડાયા હતા. યુવાનોની અનેક પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લેતા હોવાથી તેમણે પોતાની પ્રતિષ્ઠા જમાવી હતી. શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયમાં ગૃહપતિ તરીકે પણ કેટલોક વખત રહેલા. આવા એક માયાળુ, શાંત, અભ્યાસી, કર્તવ્યપ્રેમી યુવકના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજે એક નરરત્ન ગુમાવ્યું છે. અમો તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શેઠ ભગવાનલાલ માણેકચંદનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈ ભગવાનલાલ માણેકચંદ માત્ર થોડા વખતની જિભારી ભોગવી શુમારે પચાશ વર્ષની વયે ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સ્વભાવે માયાળુ સરલ, ધર્મપ્રેમી અને સ્વદેશી વસ્તુનો ઉપયોગ કરનારા હતા. સ્વકમાઈથી પૈસો પ્રાપ્ત કરતાં યથાશક્તિ ધાર્મિક કાર્યોમાં વ્યય કરતા હતા. તેઓને પુસ્તકોનો વાંચનનો અજબ શોખ હતો અને વેપાર સાથે વાંચન પણ ખુબ વૃદ્ધિ પામ્યે જતું હતું. આ સભા ઉપર પ્રેમ હોવાથી કેટલાંક વર્ષથી આ સભાના લાઇફમેમ્બર થયા હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી આ સભા પોતાની અત્યંત દિલગીર જાહેર કરે છે અને તેના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છી તેમના કુટુંબને દિલાસો આપે છે.

શ્રી પ્રભાચંદ્રસુરિ કૃત—

શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર.

વર્તમાનકાળના પ્રભાવક આવીશ આચાર્યોના જીવંત ઉપર પ્રકાશ પાડતો આ ગ્રંથ સં. ૧૩૩૮ માં લખાયેલ જૈનકથા અને ઇતિહાસસાહિત્યમાં અભિવૃદ્ધિ કરે છે. ઇતિહાસ અને કથા સાથે કવિત્વ પોષવામાં અને સાહિત્યનો રસ જમાવવામાં પણ ગ્રંથકર્તા મહારાજે જેમ બક્ષ આપ્યું છે તેમજ તે વખતના સામાજિક, ઐતિહાસિક, રાજકીય સ્થિતિનો પણ ઉદ્દેશ કરી લેખક મહારાજે પોતાની ઇતિહાસપ્રિયતા સિદ્ધ કરી છે. જેથી ઇતિહાસના પણ ભિન્ન ભિન્ન સમયના સુંદર પ્રકરણો આમાંથી મળી રહે છે જેથી જૈન કે જૈનેતર ઇતિહાસના અભ્યાસી અને લેખકોને આવકારદાયક સામગ્રી આ ગ્રંથ પૂરી પાડે છે. આ મૂળ ગ્રંથ કટલોક અશુદ્ધ છપાયેલ, તેની શુદ્ધિ માટે તેમજ તેની સુંદરતા અને પ્રમાણિતતામાં વધારો કરવા માટે ઇતિહાસવેત્તા મુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજને વિનંતિ કરતાં તેઓશ્રીએ શુદ્ધિ કરવા સાથે ઇતિહાસિક દૃષ્ટિએ પ્રમુખ પર્યાલોચના લખી તેમાં આવેલ ચરિત્રનાયકોનો પરિચય આપવામાં જે શ્રમ લીધેલ છે અને તેને લઈને આ ઇતિહાસિક અને કથાસાહિત્ય ગ્રંથની ઉપયોગીતા અને સુંદર સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ થઈ છે. આ ગ્રંથ માટે અનેક જૈન અને જૈનેતર પેપરોએ પ્રશંસા કરી છે. રાયલ આઈ પેજ સાઈ ફોર્મ પાંચસો પાનાનો હંચા કાગળ, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાઈ આકર્ષક મજબૂત બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત કરાવેલ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ કપડાનું બાઇન્ડીંગ પોણા ત્રણ રૂપિયા. પોસ્ટેજ જુદું.

ધર્મપરીક્ષા.

(શ્રી જિનમંડનગણિ વિરચિત.)

સોનું જેમ ચાર પ્રકારની પરિક્ષાએ કરી ગ્રહણ થાય છે તેમ કેવા પ્રકારની પરિક્ષા (ગુણો) એ કરીને ધર્મ ગ્રહણ કરવો તે આઈ ગુણોનું વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને તે સાથે ઉપદેશક, સુંદર મનનપૂર્વક વાંચતાં હૃદયને તેવી અસર કરી ધર્મ ગ્રહણ કરવા ઉત્કટ જિજ્ઞાસા થાય તેવી જુદી જુદી દશ કથાઓ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે.

આત્માના દ્રવ્ય-ભાવરૂપી રોગોને દૂર કરવા માટે રસાયનરૂપ અને જ્વાલ્યવંત સુવર્ણની જેમ કર્મરજને દૂર કરી આત્માને અત્યંત નિર્મળ કરનાર સદ્ધર્મના પરમ ઉપાસક બનાવી પરમપદ મોક્ષનો અધિકારી બનાવે છે. પંદર ફોર્મ અશેષ ઉપરાંત પાનાનો હંચા એન્ટ્રીક પેપર ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુશોભિત બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

મળવાનું ઠેકાણું:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૯ સુ. વીર સં. ૨૪૫૮. ચૈત્ર. આત્મ સં. ૩૬. અંક ૯ મા.

દયા ધર્મને ખાદી જ ખપે.

“ખાદી લઈએ છીએ તો દિવસની જેની આનો દોઢ આનો કમાણી છે એવા રાંક માણસોને કમાણી મળે છે. મીલતું કાપડ લઈને રાંકને જે પૈસા આપવાનો આપણને જે અવસર મળ્યો હતો તેને ચુક્યા, એટલે એને ભૂખે મારવાનું ને ટાલ્યે ઠારવાનું એક તો આપણને પાપ લાગ્યું. અને ખીન્નું જેને આજે પણ એકે વતે ઉણપ નથી એવા શાહુકારને આપણે હરામની કમાણી ઉભી કરી આપી. જે વડે એ પાપ કરે એના આપણે ભાગીયા બન્યા. ત્રીન્નું, મીલના મજૂરની શારીરિક અને આધ્યાત્મિક અધોગતિ થાય છે એનું પણ આપણને પાપ લાગ્યું. મીલતું કાપડ લેવામાં આમ ત્રિવિધ પાપ છે. ખાદી લેવામાં પંચેન્દ્રિયમાં શ્રેષ્ઠ માણસ પ્રત્યે દયા છે. એટલે દયાધર્મને ખાદી જ ખપે. માટે જે ખાદી પહેરતો નથી તે જૈન નથી.”

‘પર્યુષણ પર્વનાં વ્યાખ્યાનો’ માંથી